

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.6.2026
COM(2026) 560 final

2026/0163 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2003/49/EG, 2009/133/EG, 2011/96/EU, (EU) 2016/1164, (EU)2017/1852 och (EU) 2025/50 vad gäller förenkling av unionens ramverk för direkt beskattning och stöd till EU:s tillväxt och konkurrenskraft

{ SEC(2026) 560 final } - { SWD(2026) 560 final } - { SWD(2026) 561 final } -
{ SWD(2026) 562 final }

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta initiativ aviserades i kommissionens arbetsprogram för 2026 som en del av kommissionens bredare agenda för att förenkla unionslagstiftningen, minska onödiga administrativa bördor och stärka den inre marknadens konkurrenskraft.

Under de senaste årtiondena har unionens regelverk för direkt beskattning utvecklats avsevärt som en följd av globaliseringens och den digitala ekonomins ökande betydelse, framväxten av strategier och metoder för aggressiv skatteplanering samt behovet av att stärka den inre marknadens funktion och samtidigt värna dess integritet. Unionen har särskilt antagit ett stort antal direktiv i syfte att säkerställa rättvis beskattning, motverka skatteundandragande och underlätta gränsöverskridande verksamhet på den inre marknaden. Rådets direktiv 2003/49/EG¹ (direktivet om räntor och royalties), rådets direktiv 2011/96/EU² (direktivet om moderbolag och dotterbolag) och rådets direktiv 2009/133/EG³ (fusionsdirektivet) innehåller gemensamma regler om källskatt på vissa betalningar inom företagsgrupper och om skattemässig neutralitet vid gränsöverskridande omstruktureringar. I rådets direktiv (EU) 2016/1164⁴, i dess lydelse enligt rådets direktiv (EU) 2017/952⁵ (direktivet mot skatteflykt), fastställdes en samordnad miniminivå för skydd mot aggressiva skatteplaneringsmetoder. Rådets direktiv (EU) 2017/1852⁶ (direktivet om skattetvistlösningsmekanismer) innehöll mekanismer för en effektiv lösning av gränsöverskridande tvister inom unionen som rör dubbelbeskattning eller uppkommer till följd av dubbelbeskattningsavtal.

Sammantaget har dessa instrument spelat en viktig roll för att stärka den inre marknaden genom att minska hindren för gränsöverskridande verksamhet och investeringar, samtidigt som möjligheterna till skatteundandragande har begränsats, samordningen mellan medlemsstaterna har förbättrats och ett unionsrättsligt regelverk för beskattning av gränsöverskridande verksamhet på den inre marknaden har inrättats.

Samtidigt har den samlade utvecklingen av unionslagstiftningen på området direkt beskattning, i kombination med skillnader i det nationella genomförandet och den internationella utvecklingen på skatteområdet, avsevärt ökat komplexiteten i unionens

¹ Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 26.6.2003, s. 49, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj>).

² Rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EUT L 345, 29.12.2011, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj>).

³ Rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan (EUT L 310, 25.11.2009, s. 34, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/133/oj>).

⁴ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 19.7.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj>).

⁵ Rådets direktiv (EU) 2017/952 av den 29 maj 2017 om ändring av direktiv (EU) 2016/1164 vad gäller hybrida mismatchningar med tredjeländer (EUT L 144, 7.6.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/952/oj>).

⁶ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 av den 10 oktober 2017 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen (EUT L 265, 14.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj>).

regelverk för företagsbeskattning och därmed efterlevnadsbördan för företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet samt för skattemyndigheterna i unionen. Direktiven utarbetades vid olika tidpunkter och speglar var och en de förhållanden som rådde då. Dessutom har genomförandet av reglerna om global minimibeskattning genom rådets direktiv (EU) 2022/2523⁷ (direktivet om den andra pelaren) förändrat det regelverk inom vilket flera av unionens befintliga regler mot missbruk tillämpas. Framför allt kan vissa bestämmelser i direktivet mot skatteflykt leda till dubbla effekter eller oproportionerliga efterlevnadsbördor när de tillämpas tillsammans med reglerna om den andra pelaren. Vidare har erfarenheterna från tillämpningen av direktivet om räntor och royalties och direktivet om moderbolag och dotterbolag visat att det uppstår förfarandemässiga hinder och rättsosäkerhet till följd av den praktiska tillämpningen av den källskattelättnad som föreskrivs i dessa direktiv. Det har även framförts farhågor om tillämpningen av vissa bestämmelser i direktivet mot skatteflykt, vilka inte längre är helt anpassade till dagens ekonomiska förhållanden, medför oproportionerliga efterlevnadsbördor eller rättsosäkerhet och inte i tillräcklig utsträckning främjar investeringar och tillväxt på den inre marknaden. Särskilt avsaknaden av ett gemensamt unionsramverk för den skattemässiga behandlingen av utgifter för forskning och utveckling (*FoU*) bidrar till fragmentering mellan medlemsstaterna och kan snedvrída eller motverka investeringsbeslut och innovation på den inre marknaden.

Förslaget återspeglar behovet av att säkerställa att unionens regelverk för direkt beskattning förblir enhetligt, proportionerligt och effektivt. Syftet är att förenkla unionens befintliga regelverk på området direkt beskattning för att minska onödiga efterlevnadsbördor, öka rättssäkerheten och säkerställa att den inre marknaden fungerar enhetligt. Förslaget innebär därför ändringar av direktivet om moderbolag och dotterbolag, direktivet om räntor och royalties (samt en därmed sammanhängande riktad ändring av rådets direktiv 2025/50⁸ om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt – *FASTER*), fusionsdirektivet, direktivet mot skatteflykt och direktivet om skattetvistlösningsmekanismer.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det övergripande paketet är förenligt med unionens befintliga politik för direkt beskattning. Förslaget förenklar och moderniserar unionens regelverk för direkt beskattning, samtidigt som direktivens ursprungliga mål bevaras. Det bidrar till kommissionens övergripande mål att stärka unionens konkurrenskraft genom att minska onödiga bördor vad gäller efterlevnad av skatteregler, öka rättssäkerheten och underlätta gränsöverskridande investeringar samt affärsverksamhet på den inre marknaden.

När det gäller undantag från källskatt på finansiella flöden i form av räntor, royalties och vinstutdelning inom unionen bygger förslaget vidare på de framsteg som inleddes genom *FASTER* och hanterar överlappning, fragmentering samt föråldrade förfarandemässiga och materiella krav som ger upphov till oproportionerliga kostnader för företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet i Unionen.

Förslaget stöder också genomförandet av direktivet om den andra pelaren inom unionen och syftar till att förenkla och undanröja överlappande bestämmelser i direktivet mot skatteflykt, så att unionens befintliga regelverk för direkt beskattning förblir enhetligt mot bakgrund av

⁷ Rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 14 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EUT L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>).

⁸ Rådets direktiv (EU) 2025/50 av den 10 december 2024 om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt (EUT L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj>).

den senaste internationella utvecklingen på skatteområdet. Förslaget bör också ses tillsammans med förslaget om omarbetning av direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning, som förenklar vissa rapporteringsskyldigheter och förfaranden, även i fråga om multinationella företagsgrupper som omfattas av direktivet om den andra pelaren.

Tillsammans skapar dessa initiativ ett mer enhetligt, modernt och konkurrenskraftigt skatteramverk för företag som bedriver verksamhet på den inre marknaden. Därmed bibehåller förslaget den höga skyddsnivån mot skatteundandragande och missbruk inom unionen. Initiativet försvagar inte de befintliga skyddsåtgärderna utan säkerställer i stället att reglerna mot missbruk förblir proportionerliga, enhetliga och effektiva mot bakgrund av den senaste internationella utvecklingen på skatteområdet och erfarenheterna från den praktiska tillämpningen, samtidigt som onödig komplexitet, rättsosäkerhet och administrativa bördor för skattskyldiga och skattemyndigheter undanröjs.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med kommissionens övergripande politiska mål om förenkling, konkurrenskraft och en väl fungerande inre marknad. Förslaget bidrar till målet att stärka unionens konkurrenskraft genom att minska hindren för gränsöverskridande investeringar och ekonomisk verksamhet på den inre marknaden, i linje med rapporten om EU:s framtida konkurrenskraft⁹ och de övergripande mål som anges i konkurrenskraftskompassen¹⁰.

Därigenom minskar förslaget den administrativa bördan på ett meningsfullt sätt. Det kommer också att bidra till att främja andra av kommissionens prioriteringar, såsom att bygga upp en stark spar- och investeringsunion¹¹ och att genomföra den rekommendation om omedelbar kostnadsföring som lämnas i given för en ren industri av den 2 juli 2025 när det gäller investeringar i forskning och utveckling¹². Mer allmänt kommer förslaget att främja gränsöverskridande affärsverksamhet och företagens expansion på den inre marknaden samt underlätta företagsomstruktureringar i enlighet med direktiv 2017/1132¹³ i dess lydelse enligt direktiv 2019/2121 (mobilitetsdirektivet)¹⁴.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Detta förslag omfattas av artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Syftet med reglerna i förslaget är att tillnärma medlemsstaternas lagar och andra författningar eller administrativa praxis som direkt inverkar på den inre marknadens upprättande eller funktion. Det ska därför antas genom ett särskilt lagstiftningsförfarande i

⁹ [Rapporten om EU:s framtida konkurrenskraft](#).

¹⁰ Europeiska kommissionen, *En konkurrenskraftskompass för EU*, COM(2025) 30 final.

¹¹ Bland de viktigaste målen för spar- och investeringsunionen finns att undanröja hinder för integrerade finansmarknader och främja investeringar, enligt följande:
https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/savings-and-investments-union_sv#what.

¹² Kommissionens rekommendation av den 2 juli 2025 om skatteincitament till stöd för given för en ren industri med beaktande av ramen för statligt stöd inom given för en ren industri, C(2025) 4319 final.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj>).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2121 av den 27 november 2019 om ändring av direktiv (EU) 2017/1132 vad gäller gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar (EUT L 321, 12.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2121/oj>).

enlighet med denna artikel och initiativet bör ha formen av ett direktiv. Unionens befogenhet på detta område delas med medlemsstaterna.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Unionens befogenhet på området direkt beskattning delas med medlemsstaterna på grundval av artikel 115 i EUF-fördraget. I enlighet med subsidiaritetsprincipen som fastställs i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får åtgärder vidtas på unionsnivå endast om målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och dessutom, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

På denna grund har varje medlemsstat sitt eget nationella skattesystem, som bygger på dess egna ekonomiska prioriteringar, budgetbehov och politiska val. Det finns dock situationer där åtgärder på EU-nivå är nödvändiga för att upprätthålla en rättvis och effektiv inre marknad och värna de grundläggande friheterna. Direktivet om räntor och royalties och direktivet om moderbolag och dotterbolag infördes exempelvis för att säkerställa likabehandling av utdelningar, räntor och royalties när betalningar görs mellan skattskyldiga i olika medlemsstater. På motsvarande sätt fastställs i fusionsdirektivet ett gemensamt skatteregelveck för vissa gränsöverskridande omstruktureringar inom unionen, vilket säkerställer att fusioner, fissioner, överföringar av tillgångar och utbyten av aktier eller andelar kan genomföras utan omedelbar beskattning och därmed minskar skattehinder för företagsomstruktureringar som skulle kunna påverka företagens beslut. Genom direktivet mot skatteflykt införs en uppsättning gemensamma regler mot skatteflykt för att hantera risker för urholkning av skattebasen och flyttning av vinster, som ofta orsakas eller förvärras av mismatchningar eller fragmentering mellan medlemsstaternas nationella skattesystem. I direktivet om skattetvistlösningsmekanismer fastställs regler för lösning av tvister som uppstår vid tolkningen och tillämpningen av dubbelbeskattningsavtal mellan medlemsstaterna.

Medlemsstaterna är visserligen fortfarande ansvariga för att förenkla sina nationella skatteregler, men endast åtgärder på EU-nivå kan ändra EU:s befintliga regelverk för direkt beskattning i enlighet med fördragen. Detta är nödvändigt för att förenkla och förtydliga de gemensamma reglerna, hantera de konstaterade problemen och därigenom stärka EU-företagens konkurrenskraft. Målen för det övergripande skattepaketet kan därför inte uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna var för sig.

Dessutom skulle åtgärder på EU-nivå på detta område ge ett tydligt EU-mervärde för både företag och skattemyndigheter. Målet är att undanröja överlappande eller överflödiga regler, rationalisera förfaranden, ytterligare minska dubbelbeskattningen och snedvridningarna på marknaden, förtydliga begrepp, avskaffa föråldrade bestämmelser och åtgärda inkonsekvenser eller skillnader i medlemsstaternas tillämpning av reglerna. Förslaget skulle göra EU:s skatteregler och skatteförfaranden tydligare och enklare och därmed minska företagens kostnader för att bedriva verksamhet i flera medlemsstater. Detta skulle göra det möjligt att bättre utnyttja den inre marknadens potential och göra den mer attraktiv för företagsetableringar och investeringar. För skattemyndigheterna skulle tydligare och effektivare regler förenkla kontroller av efterlevnaden och skatterevisioner samt minska antalet tvister och den administrativa bördan.

- **Proportionalitet**

Förslaget är begränsat till riktade ändringar som är nödvändiga för att förenkla unionens befintliga skattelagstiftning och göra den mer enhetlig och effektiv. Det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. Framför allt bevaras de befintliga direktivens

centrala mål och skyddsåtgärder, samtidigt som vissa bestämmelser som har konstaterats medföra onödig komplexitet, administrativa bördor, rättsosäkerhet eller oproportionerliga kostnader för efterlevnad uppdateras, rationaliseras eller förenklas. Förslaget skapar därmed en lämplig balans mellan förenkling, rättssäkerhet och bevarandet av de ursprungliga målen för att säkerställa en hög skyddsnivå mot skatteflykt på den inre marknaden.

- **Val av instrument**

Förslaget avser ett direktiv, vilket är det enda tillåtna rättsliga instrumentet enligt den rättsliga grunden (artikel 115 i EUF-fördraget).

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Evaluation of Council Directive 2016/1164 laying down rules against tax avoidance practices that directly affect the functioning of the internal market* (inte översatt till svenska) utvärderas genomförandet och effekterna av direktiven mot skatteflykt I och II utifrån kriterierna för bättre lagstiftning. I utvärderingen granskas direktivens effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, enhetlighet och EU-mervärde. Utvärderingen bygger främst på resultaten av en extern studie som genomfördes av en uppdragstagare. Uppdragstagaren genomförde djupintervjuer med nationella skattemyndigheter i 15 medlemsstater och samrådde med skattemyndigheterna i de återstående 12 medlemsstaterna genom en enkät. Uppdragstagaren genomförde också djupintervjuer med berörda parter inom den privata sektorn (däribland branschorganisationer på EU-nivå och nationell nivå, multinationella företag, skatterådgivare, akademiker och icke-statliga organisationer) i ett urval av tio medlemsstater samt en enkät bland skatterådgivare och en riktad enkät bland 20 multinationella företag i samtliga 27 medlemsstater.

Resultaten av utvärderingen bidrar till faktaunderlaget för den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer initiativet. I konsekvensbedömningsrapporten klargörs ytterligare sambandet mellan dessa resultat och de frågor som behandlas inom ramen för detta initiativ.

- **Samråd med berörda parter**

Strategin för samråd med berörda parter för detta initiativ bestod av en inbjudan att lämna synpunkter och riktade samråd. Något offentligt samråd genomfördes inte, eftersom omfattande riktade samråd med viktiga berörda parter genomfördes under en period på 15 månader, utöver den fördjupade studie som genomfördes om direktivet mot skatteflykt. De riktade samråden omfattade ett brett urval av viktiga berörda parter, däribland de 27 nationella myndigheterna. Alla inkomna bidrag beaktades i den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag. I bilaga 2 till rapporten finns en sammanfattande rapport om samrådet med berörda parter, med närmare uppgifter om uppgiftslämnarnas profiler och de synpunkter som inkommit.

Under hela processen samrådde kommissionens avdelningar med medlemsstaterna vid särskilda möten i kommissionens arbetsgrupp IV (direkt beskattning) och rådets högnivågrupp.

En inbjudan att lämna synpunkter¹⁵ offentliggjordes den 16 februari 2026 och var öppen för synpunkter till och med den 30 mars 2026. Syftet med samrådet var att inhämta synpunkter på behovet av åtgärder och samla in underlag om frågor såsom administrativa kostnader, betungande förfaranden, föråldrade eller överlappande regler samt bristande tydlighet eller skillnader i hur reglerna tolkas. Inbjudan att lämna synpunkter resulterade i 117 bidrag från branschorganisationer och företag, men även från enskilda, akademiska institutioner, icke-statliga organisationer och fackföreningar.

Överlag stödde de berörda parterna fullt ut initiativet att förenkla EU:s befintliga skatteregler i syfte att förbättra den inre marknadens funktion och säkerställa att Europa är attraktivt som en plats för investeringar och affärsverksamhet. Det fanns dock olika uppfattningar om exakt hur förenklingen skulle kunna genomföras.

De flesta berörda parter framhöll behovet av att förenkla de befintliga direktiven, exempelvis genom att rationalisera och modernisera dem, minska överlappningar, inkonsekvenser, skillnader i genomförandet och administrativa bördor samt standardisera och förtydliga de begrepp, regler och förfaranden som följer av direktiven, bland annat genom användning av digitala verktyg, och genom att begränsa medlemsstaternas handlingsutrymme vid genomförandet av direktiven. Vissa framhöll också vikten av att göra reglerna och förfarandena enklare för små och medelstora företag.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har förlitat sig på sakkunniga från sitt gemensamma forskningscentrum, som använde Cortax-modellen för att undersöka initiativets möjliga effekter. Cortax-modellen är en allmän jämviktsmodell utformad för att utvärdera effekterna av reformerna av bolagsbeskattningen i 27 medlemsstater, som baseras på detaljerade uppgifter från olika källor. Kommissionen förlitade sig på externa sakkunniga vid utarbetandet av detta förslag. Initiativet och konsekvensbedömningsrapporten bygger på resultaten av utvärderingen av direktivet mot skatteflykt, som innefattar resultaten av en extern studie av direktivet mot skatteflykt som genomfördes av en extern uppdragsgivare¹⁶.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning genomfördes vid utarbetandet av detta initiativ. Utkastet till konsekvensbedömningsrapport överlämnades till kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll den 8 april 2026 och ett möte hölls den 29 april 2026. På grundval av ett beslut av kommissionens ordförande av den 28 april 2026 om de uppgifter som åligger nämnden för lagstiftningskontroll¹⁷ avgav nämnden den 4 maj ett yttrande utan förbehåll med rekommendationer. Enligt beslutet av den 8 april ska förslag till övergripande paket således behandlas som riktade initiativ som inte omfattas av kvalificerade yttranden från nämnden för lagstiftningskontroll. Nämnden lämnade dock vissa rekommendationer, bland annat förslag på förbättringar av kopplingarna mellan problemen, målen och rapportens interventionslogik, alternativens bredd och utformning, analysen av det allmänna målet att upprätthålla höga standarder på skatteområdet i EU, och analysen av kostnader och fördelar, inbegripet hur välgrundade de antaganden som använts är. En reviderad konsekvensbedömningsrapport om dessa rekommendationer utarbetades.

¹⁵ Uppmaning att inkomma med synpunkter på en konsekvensbedömning – Ares (2026) 1712759.

¹⁶ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, Utvärdering av rådets direktiv 2016/1164 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion.

¹⁷ Beslut av kommissionens ordförande om ändring av beslut P(2020)2 vad gäller uppgifterna för nämnden för lagstiftningskontroll, 28.4.2026.

I rapporten bedöms effekterna på grundval av flera politiska alternativ. När det gäller **källskatter enligt direktivet om räntor och royalties och direktivet om moderbolag och dotterbolag** behandlas i konsekvensbedömningsrapporten ett alternativ som innebär att alla ränte-, royalty- och utdelningsbetalningar inom EU undantas genom en utvidgning av dessa direktiv, i kombination med att de förfaranden som tillämpas i förväg för att fastställa rätten till skatteförmåner avskaffas, medan ett annat alternativ som behandlas i rapporten är att harmonisera direktivens tillämpningsområden och förfaranden. När det gäller **lagstiftningen om utländska kontrollerade bolag i direktivet mot skatteflykt** behandlas i rapporten en obligatorisk tillämpning av modell A, ett undantag för företag som omfattas av den andra pelaren (eller, alternativt, att kvalificerade nationella top up-skatter enligt den andra pelaren beaktas för att avgöra om skatt ska tas ut enligt reglerna om kontrollerade utländska bolag och, om så är fallet, att top up-skatten avräknas från skatteskulden enligt dessa regler). Dessutom bedöms i analysen ett undantag för små och medelstora företag. När det gäller **investeringar i forskning och utveckling (FoU)** analyseras möjligheten att omedelbart kostnadsföra utgifter för förvärv av materiella tillgångar för forskning och utveckling, jämfört med nuläget, där kostnadsföringen av utgifter för forskning och utveckling även fortsättningsvis skulle regleras på nationell nivå. När det gäller **regeln om räntebegränsning i direktivet mot skatteflykt** övervägdes flera alternativ, med det huvudsakliga målet att säkerställa rättvisa och motverka regelns procykliska effekter: ett undantag för små och medelstora företag, obligatorisk tillämpning av gränsen på 30 % av vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA), obligatorisk tillämpning av vissa alternativ som för närvarande är frivilliga, ett undantag för tredjepartslån med låg risk samt full avdragsrätt vid kraftiga lönsamhetsförsämringar. I rapporten bedöms också ändringar som innebär att reglerna om **importerade hybrida mismatchningar** avskaffas, att **fusionsdirektivet** anpassas till mobilitetsdirektivet (gränsöverskridande fusioner ur ett bolagsrättsligt perspektiv), antingen genom en dynamisk hänvisning eller genom att nya omstruktureringstransaktioner läggs till, samt flera riktade förbättringar av **direktivet om skattetvistlösningsmekanismer** för att förtydliga förfarandereglerna och möjliggöra användning av rådets genomförandeakter.

I konsekvensbedömningen granskas särskilt tre kombinationer av alternativ.

- a) **Omfattande övergripande paket:** Denna kombination omfattar samtliga politiska alternativ och bygger, där så är relevant, på de mest långtgående alternativen för de huvudsakliga åtgärderna i detta initiativ avseende beskattning av gränsöverskridande ränte-, royalty- och utdelningsbetalningar samt beskattning av utländska kontrollerade bolag, för att bedöma den största möjliga förenklingspotentialen.
- b) **Övergripande paket med medelhög ambitionsnivå:** Detta alternativ omfattade alla politiska alternativ utom åtgärden avseende utgifter för forskning och utveckling och innefattade de mindre ambitiösa alternativen för källskatter enligt direktivet om räntor och royalties och direktivet om moderbolag och dotterbolag samt för utländska kontrollerade bolag enligt direktivet mot skatteflykt.
- c) **Övergripande paket med begränsad ambitionsnivå:** Detta alternativ är inriktat på befintliga åtgärder på ett enklare och mer direkt sätt, medan status quo bibehålls för de övriga politiska alternativen.

I konsekvensbedömningsrapporten dras slutsatsen att **det omfattande övergripande paketet är det politiska paket som rekommenderas**. Det har inte bara visat sig vara effektivt när det gäller att uppnå initiativets särskilda mål, utan är dessutom det alternativ som

ger bäst resultat i fråga om ändamålsenlighet och effektivitet, såsom förklaras i konsekvensbedömningsrapporten.

Konsekvensbedömningen omfattar en kostnads-nyttoanalys av initiativet, som förväntas vara positiv. **Fördelarna** består i de förenklingar som initiativet skulle medföra och som avsevärt kan minska kostnaderna för efterlevnad av skatteregler för skattskyldiga i EU. I konsekvensbedömningsrapporten anges de potentiella kostnadsbesparingar för företag och ekonomin i EU som kan följa av en minskning av de nuvarande kostnaderna för efterlevnad av skatteregler samt de bredare makroekonomiska effekterna på längre sikt. Av detta framgår att det omfattande övergripande paketet är det rekommenderade alternativet. Detta alternativ beräknas minska kostnaderna för efterlevnad och därmed sammanhängande finansiella kostnader med omkring 6,6 miljarder euro per år, varav omkring två miljarder euro per år utgör återkommande kostnadsbesparingar till följd av en minskad administrativ börda (en uppdelning av dessa belopp finns i bilaga 3 till konsekvensbedömningsrapporten). Vissa av de enskilda åtgärderna beräknas på lång sikt öka EU:s BNP med omkring 0,04 % (undantag från källskatt) respektive 0,2 % (omedelbar kostnadsföring av vissa FoU-tillgångar).

I konsekvensbedömningsrapporten beskrivs även, i den mån det är möjligt, några av de **kostnader som kan uppstå**. Syftet med förslaget till det övergripande skattepaketet är att minska de återkommande kostnader som redan finns genom att, där så är möjligt, förenkla EU:s skatteregler. Som anges i kapitel 6 och bilaga 3 förväntas initiativet därför inte medföra några betydande kostnader för företag eller skattemyndigheter. Kostnaderna bedöms därför vara obefintliga, marginella eller inte relevanta.

Enligt konsekvensbedömningsrapporten förväntas inte heller några särskilda direkta miljöeffekter, eftersom förslaget är en övergripande förenklingsåtgärd på området direkt beskattning, och inte heller några betydande direkta sociala konsekvenser, eftersom förslaget inte berör några arbetsrättsliga, sociala eller andra direkt relaterade rättigheter. Eventuella miljömässiga eller sociala effekter skulle därför vara indirekta och bero på hur företagen i EU använder de resurser som frigörs. Med tanke på att inverkan på miljön förväntas vara liten genomfördes inte bedömningen av principen om att inte orsaka betydande skada och klimatkonsekvenskontrollen för den konsekvensbedömning som åtföljer detta initiativ.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förslaget syftar till att minska regelbördan för både skattskyldiga och skattemyndigheter. Kostnaderna för efterlevnad av skatteregler utgör en stor börda för företagen, och en minskning av dessa kostnader kommer därför att vara en betydande fördel med initiativet. Som anges ovan beräknas det övergripande paketet sammantaget minska kostnaderna för efterlevnad och därmed sammanhängande finansiella kostnader på den inre marknaden med omkring 6,6 miljarder euro per år, varav omkring två miljarder euro per år utgör återkommande kostnader till följd av administrativa bördor. Exempelvis beräknas införandet av ett fullständigt undantag för räntor, royalties och utdelningar (ändringarna av direktivet om räntor och royalties och direktivet om moderbolag och dotterbolag) medföra en total kostnadsminskning för skattskyldiga bolag på 5,34 miljarder euro per år. Att reglerna om utländska kontrollerade bolag inte tillämpas på multinationella företagsgrupper som omfattas av den andra pelaren (ändringarna av direktivet mot skatteflykt) skulle kunna minska kostnaderna för efterlevnad med omkring 160 miljoner euro per år. Omedelbar kostnadsföring av tillgångar med anknytning till forskning och utveckling skulle kunna minska kostnaderna för efterlevnad med omkring 265 miljoner euro per år. Minskade kostnader för efterlevnad kommer också att gynna små och medelstora företag, särskilt genom i) införandet av ett särskilt undantag från reglerna om utländska kontrollerade bolag i direktivet mot skatteflykt,

vilket skulle kunna minska kostnaderna för efterlevnad med omkring 90 miljoner euro per år, och ii) att små och medelstora företag i praktiken undantas från regeln om räntebegränsning i direktivet mot skatteflykt, vilket skulle kunna minska kostnaderna för efterlevnad med 69 miljoner euro genom att tröskelvärdet på tre miljoner euro görs obligatoriskt inom tre år efter förslaget ikraftträdande. Undantaget för tredjepartslån med låg risk skulle kunna minska kostnaderna för efterlevnad med omkring 430 miljoner euro per år. En detaljerad uppskattning av minskningen av kostnaderna för efterlevnad av skatteregler finns i konsekvensbedömningsrapporten.

För att på ett ändamålsenligt och effektivt sätt förenkla EU:s skatteregler och därigenom stärka EU:s konkurrenskraft, samtidigt som höga standarder på skatteområdet upprätthålls, syftar förslaget, tillsammans med omarbetningen av direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning, till att förenkla skattemiljön i EU genom att säkerställa att de materiella skattereglerna är aktuella och ändamålsenliga. Detta bör minska byråkratin och undanröja hinder för gränsöverskridande verksamhet. Genom att förenkla EU:s regelverk för direkt beskattning bör förslaget göra efterlevnaden av skattereglerna i EU tydligare, enklare och effektivare. När nya harmoniserade regler införs genom förslaget bygger de dessutom på befintliga metoder, exempelvis FASTER-direktivet när det gäller källskatteförfaranden, eller på enklare regelverk (exempelvis den skattemässiga behandlingen av avskrivningar på tillgångar med anknytning till forskning och utveckling), vilket ytterligare begränsar företagens initiala anpassningskostnader.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget förväntas inte få några betydande konsekvenser för de grundläggande rättigheterna. De föreslagna åtgärderna är förenliga med de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹⁸. Minskad fragmentering och färre onödiga efterlevnadskrav, ökad förutsebarhet och underlättad gränsöverskridande affärsverksamhet på den inre marknaden kan i begränsad utsträckning ha en positiv inverkan på näringsfriheten och det faktiska utövandet av etableringsrätten. Sådana potentiella konsekvenser kan dock inte tolkas som att de problem som beskrivs i detta direktiv leder till diskriminering eller omotiverade begränsningar. Initiativet anses därför vara förenligt med stadgan.

Om genomförandet av initiativet medför behandling av personuppgifter måste sådan behandling ske i full överensstämmelse med unionens tillämpliga regelverk. De dataskyddsrättigheter som omfattas av stadgan och den allmänna dataskyddsförordningen¹⁹ skyddas.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Initiativet kommer inte att få några budgetkonsekvenser för EU:s budget.

¹⁸ Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 326, 26.10.2012, s. 391).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

För att övervaka och utvärdera genomförandet av det övergripande skattepaketet kommer kommissionen, i nära samarbete med medlemsstaterna, regelbundet att övervaka dess genomförande och tillämpning på grundval av följande indikatorer: kostnader för efterlevnad av skatteregler, antalet fall där överstigande lånekostnader inte var avdragsgilla, investeringar i forskning och utveckling i EU, kostnader och kostnadsbesparingar för skattemyndigheterna, de berörda parternas synpunkter på exempelvis tolkningsfrågor, operativa och tekniska frågor, kostnader och fördelar samt de praktiska effekterna av det övergripande paketet, antalet fall som lösts med hjälp av direktivet om skattetvistlösningsmekanismer, förekomsten av luckor och överlappningar i beskattningen, flöden av utländska direktinvesteringar inom EU, och utgående ränte- och royaltybetalningar. Detta beskrivs närmare i den konsekvensbedömningsrapport som åtföljer detta förslag.

Kommissionen kommer regelbundet att se över situationen i medlemsstaterna och offentliggöra en rapport. För detta ändamål bör medlemsstaterna delge kommissionen alla relevanta uppgifter som behövs för övervakningen och utvärderingen av förslaget till det övergripande skattepaketet. Med tanke på initiativets inverkan på flera befintliga EU-direktiv om direkt beskattning, som har införlivats av medlemsstaterna, måste medlemsstaterna ges tillräckligt med tid för att på ett korrekt sätt genomföra de åtgärder som kommer att antas av rådet som en del av det övergripande skattepaketet. Mot denna bakgrund bör den första utvärderingen genomföras tidigast fem år efter det att de nya reglerna börjar tillämpas.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Förslaget kräver inga förklarande dokument om införlivande.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Ändringar av rådets direktiv 2003/49/EG (direktivet om räntor och royalties)

Enligt direktivet om räntor och royalties ska betalningar av räntor och royalties som uppkommer i en medlemsstat undantas från källskatt i den staten, under förutsättning att den som har rätt till betalningen är ett närstående bolag i en annan medlemsstat eller ett fast driftställe beläget i en annan medlemsstat. Direktivet är för närvarande endast tillämpligt om kraven på minsta innehav enligt definitionen av ”närstående bolag” är uppfyllda. Dessutom får medlemsstaterna för närvarande tillämpa administrativa förfaranden eller förfaranden för förhandsgodkännande eller förhandsintyg för att på förhand kontrollera om undantag från källskatt ska beviljas.

Genom förslaget ändras direktivet om räntor och royalties i syfte att förenkla de materiella villkoren och förfarandena för att få tillgång till undantaget från källskatt.

För det första utvidgas genom **artikel 1** i förslaget det materiella tillämpningsområdet för direktivet om räntor och royalties genom att kravet på minsta innehav inom ramen för begreppet ”närstående bolag” tas bort. Till följd av detta kan betalningar av räntor och royalties mellan bolag inom unionen omfattas av undantaget oavsett storleken på innehavet dem emellan.

För det andra införs genom förslaget en skyddsåtgärd för att förhindra situationer med dubbel icke-beskattnings. Medlemsstaterna skulle vara skyldiga att antingen ta ut källskatt eller neka

avdrag för betalningar av räntor och royalties i källstaten, om mottagaren av betalningen är etablerad i en jurisdiktion som inte tar ut bolagsskatt eller som tillämpar en skattesats på noll på inkomster i form av räntor och royalties, samtidigt som inte heller källmedlemsstaten tar ut någon källskatt. Denna skyddsåtgärd skulle inte tillämpas om mottagaren omfattas av en kvalificerad nationell top up-skatt för beskattningsperioden och inte erhåller någon återbetalning eller några direkta eller indirekta ekonomiska förmåner i detta sammanhang, eller ingår i en multinationell företagsgrupp som under den beskattningsperioden omfattas av reglerna i direktivet om den andra pelaren eller, när det gäller tredjelandsjurisdiktioner, OECD:s modellregler.

För det tredje begränsas genom förslaget användningen av administrativa förfaranden eller förfaranden för förhandsgodkännande för att få tillgång till undantaget. I regel kommer medlemsstaterna inte längre att kunna kräva förhandsgodkännande eller ett administrativt förfarande för att kontrollera om villkoren för undantaget är uppfyllda vid tidpunkten för betalningen. Den skattskyldige ska själv bedöma om villkoren är uppfyllda, med förbehåll för efterhandskontroller och medlemsstaternas tillämpning av regler mot missbruk, inbegripet regler om den som har rätt till betalningen. Det finns dock fall där den skattskyldige inte kan säkerställa att villkoren är uppfyllda vid tidpunkten för betalningen. I sådana fall behandlas förfaranderegler i förslaget på två olika sätt beroende på situationen:

- När det gäller börsnoterade värdepapper, där investeraren är okänd för det utbetalande bolaget och detta därför inte i förväg kan fastställa om villkoren för undantaget är uppfyllda, ändras FASTER-direktivet genom förslaget för att säkerställa att snabbförfarandena är tillgängliga.
- I alla andra fall där de materiella villkoren för undantaget är uppfyllda men skatt ändå innehålls bör medlemsstaterna säkerställa att den överskjutande skatten återbetalas inom rimlig tid genom de ordinarie nationella återbetalningsförfarandena.

Dessutom klargörs i förslaget att direktivet om räntor och royalties är tillämpligt på betalningar som är hänförliga till verksamheten vid ett fast driftställe, oavsett om betalningarna är avdragsgilla i den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget.

Slutligen uppdateras förteckningen över de bolagsformer som kan omfattas av direktivet i bilagan, så att alla enheter som till sin natur bör omfattas av direktivets tillämpningsområde uttryckligen ingår. Kommissionen ges också befogenhet att anta delegerade akter för att ytterligare ändra bilagan så att den omfattar framtida bolagsformer som införs genom medlemsstaternas lagstiftning eller unionsrätten.

Ändringar av rådets direktiv 2009/133/EG (fusionsdirektivet)

Enligt fusionsdirektivet tillämpar medlemsstaterna gemensamma regler som innebär att beskattningen av kapitalvinster till följd av vissa gränsöverskridande omstruktureringar av företag, däribland fusioner, fissioner, överföringar av tillgångar och utbyten av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater, skjuts upp till dess att de underliggande tillgångarna faktiskt avyttras. Fusionsdirektivet syftar till att säkerställa att sådana omstruktureringar kan genomföras utan omedelbar beskattning, som skulle skapa hinder för den inre marknadens funktion.

Fusionsdirektivets tillämpningsområde återspeglar dock inte längre fullt ut den senaste utvecklingen inom unionens bolagsrätt. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2017/1132, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2019/2121, infördes

framför allt nya former av gränsöverskridande omstruktureringar som inte omfattas av fusionsdirektivets nuvarande tillämpningsområde.

För att säkerställa att fusionsdirektivet fortfarande är ändamålsenligt anpassas genom **artikel 2** i förslaget definitionerna i fusionsdirektivet till definitionerna i direktiv 2017/1132, så att även ”förenklad fusion” och ”delning genom separation”, som ännu inte omfattas av direktivet, inkluderas.

För närvarande omfattar fusionsdirektivet endast flyttning av säte för europabolag eller europeiska kooperativa föreningar. Genom **artikel 2** införs ett nytt kapitel i fusionsdirektivet med regler som är tillämpliga på gränsöverskridande transaktioner, vilka åtminstone omfattar flyttning av ett bolags säte, för att säkerställa att principen om skattemässig neutralitet tillämpas.

Slutligen ändras förteckningen i bilagan till fusionsdirektivet över de bolagsformer som kan omfattas av direktivet, så att alla enheter som till sin natur bör omfattas av direktivets tillämpningsområde uttryckligen ingår. Kommissionen ges också befogenhet att anta delegerade akter för att ytterligare ändra bilagan så att den omfattar framtida bolagsformer som införs genom medlemsstaternas lagstiftning eller unionsrätten.

Ändringar av rådets direktiv 2011/96/EU (direktivet om moderbolag och dotterbolag)

Enligt direktivet om moderbolag och dotterbolag undantas utdelning och annan vinstutdelning som ett dotterbolag betalar till ett moderbolag i en annan medlemsstat från källskatt, och dubbelbeskattning av sådana inkomster hos moderbolaget undanröjs (genom skattebefrielse för innehav eller avräkning). Direktivet är för närvarande endast tillämpligt om kraven på minsta innehav enligt definitionen av ”moderbolag” är uppfyllda. Även om direktivet om moderbolag och dotterbolag inte harmoniserar förfarandena för att utnyttja de förmåner som föreskrivs i direktivet får medlemsstaterna för närvarande tillämpa administrativa förfaranden på förhand för att kontrollera om villkoren för undantaget är uppfyllda.

Genom förslaget ändras direktivet om moderbolag och dotterbolag i syfte att förenkla de materiella villkoren och förfarandena för att få tillgång till undantaget från källskatt.

För det första utvidgas genom **artikel 3** i förslaget det materiella tillämpningsområdet för direktivet om moderbolag och dotterbolag genom att kravet på minsta innehav inom ramen för begreppet ”moderbolag” tas bort. Till följd av detta kan utdelning och annan vinstutdelning mellan bolag inom unionen omfattas av undantaget oavsett storleken på innehavet dem emellan. Mot bakgrund av direktivets utvidgade tillämpningsområde begränsas dessutom medlemsstaternas befintliga möjlighet att vägra avdrag för kostnader som avser innehavet eller förluster som har samband med vinstutdelningen till fall där det finns ett relevant innehav (10 %) och där förvaltningskostnader därför faktiskt uppkommer.

För det andra utvidgas tillämpningsområdet för direktivet om moderbolag och dotterbolag ytterligare till att omfatta pensionsfonder, oavsett deras rättsliga form. För detta ändamål införs genom förslaget ett undantag från det villkor om skattskyldighet som gäller enligt direktivet.

För det tredje, och i linje med de föreslagna ändringarna av direktivet om räntor och royalties, kommer medlemsstaterna inte längre att kunna kräva förhandsgodkännande eller ett administrativt förfarande för att kontrollera om villkoren för undantaget är uppfyllda vid tidpunkten för betalningen, med förbehåll för efterhandskontroller och medlemsstaternas

tillämpning av regler mot missbruk. I likhet med vad som gäller enligt direktivet om räntor och royalties ska, när den skattskyldige inte kan kontrollera att villkoren är uppfyllda vid tidpunkten för betalningen, antingen förfarandena enligt FASTER-direktivet eller nationella återbetalningsförfaranden inom rimlig tid tillämpas.

Slutligen uppdateras förteckningen över de bolagsformer som kan omfattas av direktivet i bilagan, så att alla enheter som till sin natur bör omfattas av direktivets tillämpningsområde uttryckligen ingår. Kommissionen ges också befogenhet att anta delegerade akter för att ytterligare ändra bilagan så att den omfattar framtida bolagsformer som införs genom medlemsstaternas lagstiftning eller unionsrätten.

Ändringar av rådets direktiv (EU) 2016/1164 (direktivet mot skatteflykt)

I direktivet mot skatteflykt fastställdes ett gemensamt regelverk med regler mot skatteflykt som syftar till att skydda medlemsstaternas bolagsskattebasen mot aggressiva metoder för urholkning av skattebasen och överföring av vinster. I direktivet mot skatteflykt fastställs regler som anger en miniminivå av skydd när det gäller räntebegränsning, utflyttningsbeskattning, utländska kontrollerade bolag och hybrida mismatchningar samt en allmän regel mot missbruk.

Sedan direktivet mot skatteflykt antogs har en betydande utveckling skett på internationell nivå, särskilt till följd av antagandet av OECD/G20:s tvåpelarlösning och direktivet om den andra pelaren, som kan överlappa med vissa regler i direktivet mot skatteflykt. Erfarenheterna från den praktiska tillämpningen av direktivet mot skatteflykt har också visat att vissa bestämmelser inte längre är aktuella eller medför oproportionerliga efterlevnadsbördor, rättsosäkerhet och fragmentering.

När det gäller forskning och utveckling (FoU) skapar dessutom de rättsliga ramarna som medlemsstaterna har infört på nationell nivå ett fragmenterat regelverk i EU, där det saknas en gemensam miniminivå för stöd till forskning och utveckling. Denna situation innebär ofta att Europeiska unionen befinner sig i ett mindre fördelaktigt konkurrensläge i förhållande till sina viktigaste handelspartner internationellt. Denna situation förvärras av att sådana åtgärder ges en gynnsam behandling inom ramen för den andra pelaren, vilket innebär att ingen eller endast begränsad ytterligare tilläggsskatt tas ut. I likhet med våra viktigaste ekonomiska partner bör vi säkerställa att företagen i EU kan dra nytta av detta.

Mot denna bakgrund ändras direktivet mot skatteflykt för att utvidga dess materiella tillämpningsområde till att omfatta fullständig kostnadsföring av vissa utgifter för forskning och utveckling. Valet av direktivet mot skatteflykt som rättsligt instrument är avsiktligt, eftersom både de befintliga åtgärderna mot skatteflykt och den skattemässiga behandlingen av forskning och utveckling utgör delar av bolagsskattebasen och eftersträvar det gemensamma målet att bidra till en väl fungerande inre marknad.

Medan det befintliga regelverket fastställer minimistandarder mot skatteflykt tar de nya bestämmelserna itu med de hinder för konkurrenskraften som följer av fragmenteringen av skattesystemen för forskning och utveckling i unionen. Genom ändringen av direktivet mot skatteflykt säkerställs samstämmighet mellan dessa båda regelverk och återspeglas deras gemensamma politiska mål.

När det gäller **forskning och utveckling** ändras för det första genom **artikel 4** i förslaget direktivets titel för att återspegla införandet av nya bestämmelser om utgifter för forskning och utveckling.

För det andra införs ett nytt kapitel i direktivet mot skatteflykt, där det som en miniminorm fastställs ett EU-omfattande avdrag för forskning och utveckling i syfte att säkerställa full avdragsrätt för kvalificerande utgifter för forskning och utveckling (dvs. kapitalutgifter för anläggningar, maskiner och materiella tillgångar som används direkt för forskning och utveckling eller för att stödja anläggningar för forskning och utveckling). De skattskyldiga kan antingen omedelbart dra av de kvalificerande utgifterna under den beskattningsperiod då de uppkommer eller dra av dem under någon av de fyra efterföljande beskattningsperioderna.

För det tredje innehåller ändringarna regler för att säkerställa att den nya bestämmelsen används på ett korrekt sätt och för att förhindra missbruk. För detta ändamål måste de kvalificerande utgifterna avse tillgångar som används för forskning och utveckling under minst tre år. Det införs också regler om återföring av avdraget och om återföringsbelopp när tillgångarna avyttras, förstörs eller upphör att vara i den skattskyldiges ägo, och eventuella penningvärden som uppkommer ska beaktas så att avdraget korrekt återspeglar de faktiska investeringarna i forskning och utveckling.

Slutligen görs nödvändiga justeringar av beräkningen av vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) enligt regeln om räntebegränsning för att säkerställa att det nya avdraget för forskning och utveckling, som inte behandlas som av- eller nedskrivning, inte minskar den skattskyldiges EBITDA och därmed rätten till avdrag för ränta.

Genom förslaget införs ett antal ändringar av reglerna mot skatteflykt i direktivet mot skatteflykt.

När det gäller **regeln om räntebegränsning** blir genom **artikel 4** i förslaget för det första gränsen på 30 % av EBITDA obligatorisk, vilket innebär att medlemsstaterna inte får fastställa lägre gränsvärden för att begränsa avdragsrätten för överstigande lånekostnader. Eftersom BEPS-risker främst uppkommer till följd av alltför höga räntebetalningar mellan närstående företag undantas genom förslaget lån som beviljas av företag som inte är närstående (dvs. tredjepartslån) från tillämpningsområdet för regeln om räntebegränsning, under förutsättning att de används för att finansiera den låntagande skattskyldiges egen verksamhet, vilket innebär att undantaget inte gäller vidareutlåning inom företagsgruppen.

För det andra görs genom **artikel 4** safe harbour-regeln på tre miljoner euro obligatorisk inom de första tre åren efter direktivets ikraftträdande, samtidigt som en automatisk årlig indexerings på grundval av inflationen införs i syfte att minska den börda som regeln om räntebegränsning medför, särskilt för mindre skattskyldiga, och säkerställa att safe harbour-regeln alltid återspeglar den rådande ekonomiska situationen i unionen. Dessutom tas möjligheten att undanta fristående subjekt bort, eftersom undantaget för tredjepartslån med låg risk i kombination med den obligatoriska safe harbour-regeln gör denna möjlighet överflödig. Genom förslaget införs även en skyddsåtgärd för att motverka den procykliska effekten hos regeln om räntebegränsning, enligt vilken någon räntebegränsning inte ska tillämpas på en skattskyldig om dennes vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) minskar med 50 % under ett visst beskattningsår.

För det tredje förtydligas genom förslaget tillämpningen av det frivilliga undantaget för långfristiga offentliga infrastrukturprojekt i linje med EU:s gemensamma prioriteringar, genom att det hänvisas till långfristiga projekt i det allmännas intresse i stället för till infrastrukturprojekt. Dessutom införs ett obligatoriskt, tillfälligt undantag för försvarssektorn för investeringar som inleds under de första fem beskattningsperioderna efter initiativets ikraftträdande.

I syfte att förenkla räntebegränsningsregelns funktion görs slutligen ett antal bestämmelser som medlemsstaterna för närvarande kan välja att tillämpa obligatoriska, däribland koncernundantagsregeln, för att hantera de problem som kapitalintensiva sektorer som av legitima skäl har en hög skuldsättningsgrad ställs inför, och mekanismen för överföring till efterföljande perioder, för att säkerställa att regeln tar hänsyn till variationer i de skattskyldigas lönsamhet och ger stöd till uppstartsföretag.

När det gäller **den allmänna regeln mot missbruk** uppdateras genom **artikel 4** regelns lydelse för att säkerställa att dess tillämpningsområde är tillräckligt brett för att omfatta alla direkta skatter som bolag är skyldiga att betala, särskilt för att säkerställa att den är tillämplig på källskatter eller tilläggsskatter som följer av direktiv (EU) 2022/2523.

När det gäller **reglerna om utländska kontrollerade bolag** beaktas i förslaget för det första att dessa reglers syfte och verkningar i betydande utsträckning överlappar regeln om inkomstinkludering i direktiv (EU) 2022/2523 (regelverket för den andra pelaren). Genom **artikel 4** införs därför ett undantag från reglerna om utländska kontrollerade bolag för skattskyldiga som omfattas av regelverket för den andra pelaren. Alla bolag som är etablerade i EU kommer att omfattas av detta undantag när det gäller deras lågbeskattade dotterbolag, utom om företagsgruppen har sitt huvudkontor i en jurisdiktion som tillämpar ett kvalificerat parallellt system ("side-by-side") och det lågbeskattade utländska kontrollerade dotterbolaget inte omfattas av en kvalificerad nationell top up-skatt eller, om det omfattas av en kvalificerad nationell top up-skatt, en återbetalning eller en direkt eller indirekt ekonomisk förmån beviljas med avseende på denna skatt.

För det andra införs genom **artikel 4** ett undantag från reglerna om utländska kontrollerade bolag för små och medelstora företagsgrupper. Uppgifter som samlats in genom diskussioner med flera medlemsstater visar att myndigheterna nästan inte har haft några ärenden rörande utländska kontrollerade bolag med koppling till små och medelstora företag under de cirka tio år som gått sedan direktivet mot skatteflykt började tillämpas. Detta tyder på att dessa regler sällan tillämpas på små och medelstora företag, möjligen eftersom dessa företag inte bedriver någon eller endast begränsad gränsöverskridande verksamhet. Att undanta dem skulle därför inte hindra insatserna mot skatteflykt och skatteundandragande eller aggressiv skatteplanering. Det skulle i stället medföra betydande kostnads- och resursbesparingar och därmed fördelar för både företag och skattemyndigheter. Undantaget för sådana företagsgrupper syftar därför till att minska oproportionerliga kostnader för efterlevnad och administrativa bördor för mindre företag som är verksamma på den inre marknaden.

För det tredje görs genom förslaget modell A till den enda möjliga metoden, i syfte att förenkla och rationalisera regelverket för utländska kontrollerade bolag i hela unionen, samtidigt som möjligheten att genomföra reglerna om utländska kontrollerade bolag genom att tillämpa modell B tas bort.

Slutligen förhindrar **reglerna om hybrida mismatchningar** att företag utnyttjar skillnader mellan nationella regler för att undvika beskattning. I vissa fall, exempelvis när det gäller importerade mismatchningar, har tillämpningen dock visat sig vara särskilt komplicerad för både skattskyldiga och skattemyndigheter. För att förenkla reglerna om hybrida mismatchningar och säkerställa att de är proportionerliga tas reglerna om importerade mismatchningar bort från direktivet mot skatteflykt genom **artikel 4** i förslaget.

Ändringar av rådets direktiv (EU) 2017/1852 (skattetvistlösningsmekanismer)

I direktivet om skattetvistlösningsmekanismer fastställs regler för att snabbt och effektivt lösa tvister som rör tolkningen av skatteavtal för både företag och enskilda och som omfattar frågor om dubbelbeskattning. Genom **artikel 5** i förslaget införs riktade ändringar av direktivet om skattetvistlösningsmekanismer i syfte att åtgärda skillnader i tolkningen som konstaterats i praktiken, rationalisera förfarandena och förbättra de skattskyldigas tillgång till tvistlösningsmekanismer. Ändringarna är utformade så att direktivets övergripande struktur bibehålls, samtidigt som förtydliganden och förenklingar av förfarandena införs.

Genom ändringen av artikel 2 i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer klargörs att om beskattningen av fler än en person direkt påverkas av samma tvistefråga ska var och en av dessa personer anses vara en "berörd person" vid tillämpningen av direktivet. Detta förtydligande är avsett att undanröja osäkerhet i fall där samma tvistefråga berör flera personer och bör läsas tillsammans med ändringarna av artikel 3 om inlämning av klagomål.

Artikel 3 i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer ändras på flera punkter i syfte att rationalisera och förtydliga klagomålsfasen i förfarandet. För det första klargörs vem som ska lämna in klagomålet när flera berörda personer är inblandade. Medlemsstaterna måste antingen tillåta varje berörd person att lämna in ett klagomål individuellt i den stat där personen är hemmahörande, eller tillåta en berörd person att lämna in ett klagomål för samtliga berörda personers räkning. Detta tillvägagångssätt syftar till att kombinera rättssäkerhet med flexibilitet i förfarandet. För det andra ersätts begreppet "samtidig inlämning" med en tidsfrist för inlämning på 30 kalenderdagar. Denna ändring görs med anledning av medlemsstaternas olika tolkningar av begreppet "samtidig", som i praktiken har varierat från krav på inlämning samma dag till medgivande av längre tidsfrister.

Genom ändringen av **artikel 4** i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer klargörs att de behöriga myndigheterna, om de konstaterar att någon överenskommelse inte kan nås, utan dröjsmål bör underrätta den skattskyldige i stället för att invänta utgången av tvåårsperioden för förfarandet för ömsesidig överenskommelse. Syftet är att ge de skattskyldiga möjlighet att få tillgång till skiljedomsfasen tidigare och undvika onödiga dröjsmål.

Genom ändringarna av **artikel 5** i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer klargörs att underlåtenhet att uppfylla förfarandekraven – däribland underlåtenhet att lämna information inom den nya tidsfristen på 30 dagar, att använda ett godtagat språk eller att lämna samma information till alla behöriga myndigheter – kan leda till att klagomålet avslås. Samtidigt stärks skyddet för de skattskyldiga genom att de behöriga myndigheterna ska ge dem möjlighet att avhjälpa brister inom 30 dagar och genom att de skattskyldiga får lämna in ett nytt klagomål, under förutsättning att den övergripande tidsfristen iakttas. Syftet är att undvika oproportionerliga avslag på grund av brister i förfarandet och underlätta tillgången till mekanismen.

Genom ändringen av artikel 8 klargörs tidsfristen för invändningar mot oberoende personer som deltar i den rådgivande kommittén. Invändningar får endast göras fram till dess att det slutliga beslutet har godtagits av samtliga behöriga myndigheter. Denna regel syftar till att förhindra att invändningar som görs sent i förfarandet undergräver rättssäkerheten och fördröjer förfarandets avslutande.

Genom ändringen av **artikel 10** i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer anges att en kommitté för alternativ tvistlösning även får inrättas för tvister som rör huruvida klagomål kan tas upp till prövning och inte endast för att avgöra dubbelbeskattningstvister i sak. Syftet är att öka flexibiliteten i förfarandet och underlätta en effektiv lösning av tvister i ett tidigare skede.

Genom ändringen av arbetsordningen i artikel 11 i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer klargörs att kvalifikationskraven endast gäller oberoende personer och inte företrädare för de behöriga myndigheterna. Detta förtydligande syftar till att undvika onödig osäkerhet i fråga om tolkningen.

Genom ändringen av artikel 16 i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer regleras samspelet mellan direktivet och andra tvistlösningsförfaranden som grundar sig på andra rättsliga ramar. Enligt ändringen ska andra pågående förfaranden avbrytas när ett klagomål enligt direktivet om skattetvistlösningsmekanismer lämnas in och avslutas först när klagomålet har godtagits av samtliga berörda behöriga myndigheter. Syftet är att säkerställa att de skattskyldiga inte står utan skydd mot dubbelbeskattning och samtidigt undvika överlappningar mellan parallella förfaranden.

Ändringen av artikel 17 i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer syftar till att införa ytterligare förtydliganden för enskilda och mindre företag som använder det förenklade systemet för inlämning. Syftet är att undvika oklara situationer i förfarandet och underlätta samordningen mellan de behöriga myndigheterna när meddelanden endast lämnas till den behöriga myndigheten i den stat där den skattskyldige är hemmahörande.

Genom den nya artikel 19a i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer införs en ny bestämmelse som ger rådet befogenhet att anta genomförandeakter med bindande tekniska regler och förfaranderegler som är nödvändiga för att säkerställa en enhetlig och effektiv tillämpning av direktivet. Förslaget återspeglar uppfattningen att vissa tolknings- och förfarandesvårigheter inte kan hanteras på ett tillfredsställande sätt enbart genom riktade lagstiftningsändringar och att mer detaljerade genomföranderegler kan behövas.

Slutligen införs genom ändringen av artikel 21 i direktivet om skattetvistlösningsmekanismer en harmoniserad ram för statistisk rapportering, och kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter om formatet och villkoren för överföring av statistiska uppgifter. Syftet är att säkerställa en enhetlig rapportering i medlemsstaterna och anpassning till OECD:s statistiska ramverk och därigenom förbättra transparensen och utvärderingen av hur direktivet fungerar.

Ändringar av rådets direktiv (EU) 2025/50 (direktiv om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt – FASTER)

FASTER-direktivet gör källskatteförfaranden i EU effektivare och säkrare för investerare, finansiella mellanhänder och nationella skattemyndigheter. FASTER-direktivet föreskriver framför allt standardiserade snabbförfaranden för direktnedsättning eller snabb återbetalning av källskatt som tas ut på utdelning och ränta från börsnoterade värdepapper.

Som anges ovan utvidgas genom förslaget tillämpningsområdet för undantagen från källskatt enligt direktivet om räntor och royalties och direktivet om moderbolag och dotterbolag, samtidigt som förfaranden i förväg för att beviljas de relevanta undantagen från källskatt utesluts.

I praktiken kan tillämpningen av dessa undantag dock medföra svårigheter när det gäller börsnoterade värdepapper som innehas genom finansiella mellanhänder och förvaltarbankkonton. I sådana fall kan det utbetalande bolaget ofta inte vid tidpunkten för betalningen fastställa om villkoren för undantag från källskatt är uppfyllda, särskilt om uppgifter om ägandet för portföljinvesterare inte är tillgängliga (vanligtvis vid innehav under 5 %).

Det utbetalande bolaget skulle därför inte kunna bedöma om investeraren uppfyller villkoren i direktivet om moderbolag och dotterbolag och direktivet om räntor och royalties, i deras ändrade lydelse, och undantaget kan därför inte tillämpas i förväg. FASTER-direktivet skulle kunna medföra betydande förenklingar i sådana fall.

Enligt de nuvarande bestämmelserna i FASTER-direktivet får medlemsstaterna dock neka tillgång till de standardiserade snabbförfarandena om fullständigt undantag från källskatt begärs. Detta skulle i praktiken innebära att återbetalningsförfarandena enligt FASTER-direktivet inte kan utnyttjas för betalningar som omfattas av undantag enligt det utvidgade tillämpningsområdet för direktivet om räntor och royalties och direktivet om moderbolag och dotterbolag. Därför anpassas genom **artikel 6** i förslaget FASTER-direktivets tillämpningsområde för att säkerställa att det omfattar återbetalningar när direktivet om räntor och royalties eller direktivet om moderbolag och dotterbolag är tillämpligt.

2026/0163 (CNS)

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2003/49/EG, 2009/133/EG, 2011/96/EU, (EU) 2016/1164, (EU)2017/1852 och (EU) 2025/50 vad gäller förenkling av unionens ramverk för direkt beskattning och stöd till EU:s tillväxt och konkurrenskraft

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- 1) En väl fungerande inre marknad förutsätter att bestämmelser om direkt beskattning fungerar på ett klart och tydligt, konsekvent och effektivt sätt. Under de senaste decennierna har unionen antagit flera direktiv om direkt beskattning som syftar till att undanröja dubbelbeskattning, säkerställa skatteneutralitet, underlätta tvistlösning och förebygga undandragande av skatt i gränsöverskridande situationer.
- 2) Regelverket om direkt beskattning utgör ett stort framsteg för unionen. Rådets direktiv 2003/49/EG³, rådets direktiv 2009/133/EU⁴ och rådets direktiv 2011/96/EU⁵ utgör en del av detta regelverk och har bidragit till en väl fungerande inre marknad genom att underlätta gränsöverskridande ekonomisk verksamhet, i synnerhet genom att undanröja källskatt på vissa typer av koncerninterna transaktioner och genom att säkerställa skatteneutralitet vid gränsöverskridande omstrukturering. Rådets direktiv (EU) 2016/1164⁶ har stärkt skyddet av den inre marknaden genom att fastställa samordnade bestämmelser för att motverka skatteundandragande som kan snedvridera

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 26.6.2003, s. 49, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj>).

⁴ Rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan (EUT L 310, 25.11.2009, s. 34, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/133/oj>).

⁵ Rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EUT L 345, 29.12.2011, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj>).

⁶ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion (EUT L 193, 19.7.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1164/oj>).

konkurrensen och påverka fördelningen av beskattningsrätt, vilket minskat risken för urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Rådets direktiv (EU) 2017/1852⁷ har bidragit ytterligare till en väl fungerande inre marknad genom att tillhandahålla mekanismer för effektiv lösning av gränsöverskridande tvister inom unionen i fråga om dubbelbeskattning eller med ursprung i dubbelbeskattningsavtal.

- 3) Syftet med dessa direktiv är fortfarande aktuellt men den praktiska tillämpningen av dem visar på strukturella brister och en ökande komplexitet. Att flera olika regelverk som antagits vid olika tidpunkter samexisterar har lett till ett skatteramverk med flera olika lager. Samspelet mellan dessa direktiv och den senare utvecklingen i internationella skattefrågor, i synnerhet rådets direktiv (EU) 2022/2523⁸ om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner, har i vissa fall lett till överlappande bestämmelser, dubbling och situationer med olika lager av tillämpliga bestämmelser med liknande syften. Därtill har de olika möjligheterna i samband med införlivandet och användningen av begrepp utan enhetliga definitioner lett till olika val avseende behandlingen i medlemsstaterna, vilket bidragit till ett mycket splittrat skatteramverk i unionen. Vissa bestämmelser i unionens skatteramverk är inte längre förenliga med den nuvarande ekonomiska och rättsliga utvecklingen och bestämmelserna är föråldrade.
- 4) Allt detta sammantaget minskar rättssäkerheten för skattebetalare och skatteförvaltningar i unionen, ökar risken för tvister och oavsiktliga skatteutfall, samt resulterar både i väsentliga kostnader för efterlevnaden och en administrativ börda, i synnerhet i samband med gränsöverskridande verksamhet, vilket i sin tur undergräver en väl fungerande inre marknad och försämrar konkurrenskraften hos företag med verksamhet i unionen. Skattebetalare med verksamhet på hela den inre marknaden kan råka ut för skillnader mellan genomförandebestämmelserna till unionens skatteramverk och ställas inför betungande krav på efterlevnad eller ineffektiva förfaranden.
- 5) För att åtgärda dessa brister bör unionens ramverk för direkt beskattning förenklas och effektiviseras, men utan att försvaga det starka skyddet av den inre marknaden. Det är därför nödvändigt att göra ramverket mindre komplicerat, undanröja överlappningar och säkerställa en mer enhetlig tillämpning av skattebestämmelser i olika medlemsstater. Eftersom dessa frågor till sin natur är gränsöverskridande krävs en samordnad behandling på unionsnivå för att säkerställa konsekventa lösningar och undvika ytterligare fragmentering. Detta direktiv bör därför införa riktade ändringar i direktiven 2003/49/EG, 2009/133/EG, 2011/96/EU, (EU) 2016/1164 och (EU) 2017/1852. Även om det redan utgör ett väsentligt framsteg i arbetet med att förenkla och effektivisera unionens skatteramverk bör även rådets direktiv (EU) 2025/50⁹ ändras för att säkerställa att undantag från källskatt enligt direktiv 2003/49/EG och 2011/96/EU också kan tillämpas på intäkter från handel med börsnoterade värdepapper. Sammantaget bör dessa ändringar minska kostnaderna för efterlevnaden och den administrativa bördan, öka rättssäkerheten och säkerställa ett mer konsekvent

⁷ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 av den 10 oktober 2017 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen (EUT L 265, 14.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj>).

⁸ Rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 14 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EUT L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>).

⁹ Rådets direktiv (EU) 2025/50 av den 10 december 2024 om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt (EUT L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj>).

samspel mellan befintliga bestämmelser. Ändringarna bör även bidra till en väl fungerande inre marknad och stödja konkurrenskraften hos företag med verksamhet inom unionen.

- 6) Små och medelstora företag påverkas särskilt mycket av att unionens ramverk för direkt beskattning är så komplext och fragmenterat, trots att de i allmänhet inte utgör någon större risk för urholkning av skattebasen eller överföring av vinster. För att säkerställa proportionella efterlevnadsskyldigheter är det viktigt att anta bestämmelser om riktade förenklingsåtgärder för små och medelstora företag.
- 7) Samtidigt underställs stora multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner som omfattas av bestämmelserna i direktiv (EU) 2022/2523 ett komplext och internationellt samordnat regelverk som syftar till att säkerställa en minimibeskattnings i alla rättsordningar där företagen är verksamma. Dessa bestämmelser har en central roll för att motverka urholkning av skattebasen och överföring av vinster, men medför samtidigt väsentliga krav på efterlevnad och kan ge upphov till överlappande krav när de ställs mot befintlig skattelagstiftning på unionsnivå och nationellt. För att bevara konkurrenskraften hos företag med verksamhet inom unionen, men samtidigt behålla ett starkt skydd mot skatteundandragande, är det alltså viktigt att anta riktade förenklingsåtgärder för enheter som omfattas av direktivet, i syfte att säkerställa ett konsekvent skattesystem och minska bördan vad gäller efterlevnaden.
- 8) I direktiv 2003/49/EG och 2011/96/EU fastställs undantag från källskatt på vissa gränsöverskridande utbetalningar av räntor, royalties och olika former av vinstutdelning för att undanröja dubbelbeskattnings inom unionen. Men direktivens olika utformning och begränsade materiella räckvidd, i synnerhet vad gäller kraven på minsta andelsinnehav, har lett till skillnader mellan medlemsstaterna i samband med införlivandet av bestämmelserna och högre kostnader för efterlevnaden, vilket kan snedvrider investeringsbeslut inom företag som är verksamma på hela den inre marknaden. Kvarvarande källbeskattnings inom unionen skapar hinder och minskar skatteneutraliteten vid gränsöverskridande investeringar.
- 9) För att förenkla den inre marknadens funktion och stärka konkurrenskraften bör båda direktivens materiella räckvidd breddas. Därför bör man undanröja minimikraven på aktieinnehavs storlek och varaktighet som förutsättningar för att bevilja undantag från källbeskattnings och, i fråga om utdelning eller andra typer av vinstutdelning, för att bevilja skattebefrielse för intäkter från kapitalandelar. Mot bakgrund av detta bredare syfte bör man även avskaffa medlemsstaternas möjlighet att ersätta kapitalandelskravet med ett krav på rösträtt, för att säkerställa en mer enhetlig och förutsebar tillämpning av direktiven. För att undanröja skattehinder för pensionsinstituts gränsöverskridande investeringar bör även utdelning till sådana enheter undantas från källskatt, genom att de undantas från beskattning oavsett vilken rättslig form de har. För att säkerställa proportionalitet efter utvidgningen av tillämpningsområdet för direktiv 2011/96/EU bör man behålla medlemsstaternas möjlighet att föreskriva, att moderbolag från sin beskattningsbara vinst inte får göra avdrag för kostnader för andelsinnehav eller förluster till följd av vinstutdelning från dotterbolag, under förutsättning att andelsinnehavet är tillräckligt stort för att orsaka förvaltningskostnader. Därför bör krav ställas på ett andelsinnehav i dotterbolaget på minst 10 %.
- 10) För att förebygga dubbel icke-beskattnings bör man säkerställa att utbetalningar av räntor och royalties beskattas åtminstone en gång, antingen genom en källskatt eller

genom att sådana utbetalningar inte är avdragsgilla vid källan. Direktiv 2003/49/EG innehåller redan krav på beskattning inom unionen, men ytterligare åtgärder behövs för att hantera situationer där ränte- och royaltyintäkter som flödar ut ur unionen förblir obeskattade i destinationslandet. Generellt bör medlemsstaterna fortsätta tillämpa sina nationella bestämmelser, även de som följer av tillämpliga skatteavtal, på utbetalningar av räntor och royalties. En särskild skyddsåtgärd bör tillämpas när rättsordningen i det tredjeland där betalningsmottagaren är etablerad inte tar ut bolagsskatt på ränte- eller och royaltyinkomster eller tillämpar en bolagsskattesats på 0 % på sådana inkomster och källmedlemsstaten inte tar ut någon källskatt. Skyddsåtgärden skulle inriktas på särskilda inkomstflöden och enbart beakta den direkta betalningsmottagarens skattesituation. På så vis skulle bestämmelsen befria utbetalaren från skyldigheten att spåra mellanliggande strukturer. Detta bör inte hindra tillämpningen av nationella bestämmelser eller avtalsgrundade bestämmelser om missbruk eller unionens principer om verkligt huvudmannaskap. Skyddsåtgärden bör inte tillämpas om betalningsmottagaren under beskattningsperioden är föremål för en kvalificerad nationell tilläggsskatt och varken fått någon återbetalning eller några direkta eller indirekta ekonomiska fördelar med anknytning till den skatten, inte ingår i en multinationell koncern som under beskattningsperioden i fråga omfattas av direktiv (EU) 2022/2523 och inte heller, vad gäller rättssystem i tredjeland, omfattas av OECD:s modellregler¹⁰. I sådana fall kan skyddsåtgärden fortfarande vara tillämplig om den multinationella koncernens yttersta moderbolag är beläget i ett rättssystem som använde ett kvalificerat side-by-sidesystem under beskattningsperioden.

- 11) Inga liknande åtgärder krävs för att hantera risken för dubbel icke-beskattning vid utbetalningar av vinst (utdelning) eftersom sådana betalningar redan beskattas inom unionen, antingen hos det utdelande bolaget eller hos mottagaren.
- 12) För att tillämpa de undantag från källskatt som följer av direktiv 2003/49/EG och 2011/96/EU ställer vissa medlemsstater omfattande och skiftande förfarandemässiga krav, vilket i praktiken skapar väsentliga administrativa bördor för skattebetalare och skattemyndigheter i unionen och hindrar undantagen från att fungera väl. För att minska den administrativa bördan, öka rättssäkerheten och stödja konkurrenskraften på den inre marknaden är det lämpligt att förenkla och strömlinjeforma dessa förfarandekrav. Det här direktivet bör därför fastställa att medlemsstaterna inte ska kräva förhandstillstånd eller administrativa förfaranden för att kontrollera om villkoren för undantagen var förhanden när utbetalning av ränta, royalty eller vinst verkställdes. Detta bör inte påverka medlemsstaternas befogenheter att utföra kontroller i efterhand och tillämpa nationella bestämmelser som är avsedda att förebygga missbruk, däribland bestämmelser om verkligt huvudmannaskap.
- 13) Vad gäller börsnoterade värdepapper är det ofta så att portföljinvestorare vars innehav i det utbetalande bolaget understiger ett visst tröskelvärde är okända för bolaget, eftersom värdepappersinnehavet vanligen hålls på förvaltarekonton. Därför kan det vara svårt för det utbetalande bolaget att i förväg avgöra om villkoren för undantag från källskatt enligt direktiv 2003/49/EG och 2011/96/EU är uppfyllda, vilket kan försvåra den faktiska tillgången till dessa undantag. Genom direktiv (EU) 2025/50 inrättades en standard för direktnedsättning och ett förfarande för snabb återbetalning av överskjutande källskatt på inkomster från handel med börsnoterade värdepapper. För att undvika ineffektiva och betungande nationella förfaranden och för att säkerställa att

¹⁰ OECD (2021), *Tax Challenges Arising from Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two): Inclusive Framework on BEPS*, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/782bac33-en>.

skattebetalare som har rätt till undantag enligt direktiv 2003/49/EG och 2011/96/EU även kan använda de gemensamma förfaranden som fastställs i direktiv (EU) 2025/50, bör det direktivet också ändras så att inkomster från handel med börsnoterade värdepapper som omfattas av undantagen inte utesluts från förfaranden för direktnedsättning eller snabb återbetalning.

- 14) Om betalningar som omfattas av direktiv 2003/49/EG och 2011/96/EU uppfyller de materiella kraven för undantag från källskatt, men skatt trots det har tagits ut, exempelvis för att det utbetalande bolaget inte i förväg kunnat fastställa om kraven var uppfyllda, bör medlemsstaterna säkerställa att den överskjutande skatten återbetalas inom rimlig tid med hjälp av standardiserade återbetalningsförfaranden. Därför bör direktiv 2011/96/EU anpassas till direktiv 2003/49/EG vad gäller tidsfristerna för inlämnande och behandling av återbetalningskrav.
- 15) Direktiv 2003/49/EG fastställer att ett fast driftställe ska betraktas som utbetalare av ränta eller royalties om betalningen utgör en avdragsgill kostnad för det fasta driftstället. För att främja rättssäkerheten och säkerställa att bestämmelsen tillämpas i enlighet med direktivets målsättningar bör det förtydligas att direktiv 2003/49/EG är tillämpligt på betalningar som hänför sig till verksamhet vid fasta driftställen, oavsett om betalningarna är avdragsgilla eller inte i den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget.
- 16) Direktiv 2009/133/EG fastställer gemensamma bestämmelser för att minska skattehinder och säkerställa skattnneutralitet vid omstrukturering av bolag från olika medlemsstater, inklusive vid fusion, delning, partiell delning, överföring av tillgångar, utbyte av aktier och flyttning av sätet för Europabolag (SE-bolag) eller europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar). Utvecklingen av unionens bolagsrätt, i synnerhet de ändringar som gjorts genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132¹¹, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2121¹² har lett till diskrepans mellan skattereglernas tillämpningsområde och bolagsrättsliga bestämmelser. Detta skapar rättsosäkerhet för företagen och äventyrar konkurrenskraften på den inre marknaden. För att säkerställa konsekvens mellan skatteramverket och bolagsrätten bör definitionerna i direktiv 2009/133/EG anpassas till direktiv (EU) 2017/1132 för att omfatta ännu en underkategori av fusion och ”delning genom separation”.
- 17) Direktiv 2009/133/EG är också tillämpligt när Europabolag eller europeiska kooperativa föreningar flyttar sitt säte. Med hänsyn till neutralitetsprincipen är det viktigt att även gränsöverskridande ombildningar får samma skattemässiga behandling, inklusive fall när det bolag som ombildas flyttar sitt säte från utgångsmedlemsstaten till destinationsmedlemsstaten. Därför bör ett nytt kapitel föras in i direktiv 2009/133/EG vad gäller tillämpliga bestämmelser för gränsöverskridande ombildningar så att beskattning av kapitalvinster på tillgångar i det bolag som genomgår en gränsöverskridande ombildning skjuts upp till dess att tillgångarna faktiskt avyttrats, i den mån företaget även fortsättningsvis har sin skattemässiga hemvist i utgångsmedlemsstaten eller behåller ett fast driftställe med anknytning till dessa tillgångar i den medlemsstaten.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj>).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2121 av den 27 november 2019 om ändring av direktiv (EU) 2017/1132 vad gäller gränsöverskridande ombildningar, fusioner och delningar (EUT L 321, 12.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2121/oj>).

- 18) Med hänsyn till domstolens dom av den 1 oktober 2009 i mål C-247/08¹³ är det lämpligt att se över förteckningen över de bolagsformer som ingår i bilagan till direktiv 2003/49/EG och i bilaga I, del A till direktiv 2009/133/EG samt bilaga I del A till direktiv 2011/96/EU för att säkerställa att alla enheter som med hänsyn till deras natur bör omfattas av dessa direktivs tillämpningsområde uttryckligen omfattas.
- 19) Direktiv (EU) 2016/1164 fastställer bestämmelser som ska motverka undandragande av skatt som direkt påverkar den inre marknadens funktion, däribland särskilda bestämmelser om räntebegränsning, kontrollerade utländska bolag, utflyttningsbeskattning, hybrida mismatchningar och en allmän regel mot missbruk. Dessa bestämmelser inför gemensamma ramar som ska säkerställa en minimiskyddsnivå mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster inom unionen.
- 20) För att stärka unionens konkurrenskraft, stödja innovation och underlätta den gröna och den digitala omställningen är det viktigt att främja investeringar i forskning och utveckling på hela den inre marknaden. I synnerhet med tanke på det föränderliga läget internationellt när det gäller skattefrågor bör skattesystemen fortsätta att tillhandahålla effektivt och riktat stöd till verklig forsknings- och utvecklingsverksamhet. För detta ändamål bör ett gemensamt skatteramverk för behandlingen av vissa utgifter för forskning och utveckling inrättas genom direktiv (EU) 2016/1164 i syfte att säkerställa enkelhet, rättssäkerhet och konsekvens som vidmakthåller likvärdiga förutsättningar och stärker den internationella konkurrenskraften.
- 21) Kapitalutgifter för anläggningar, maskiner och andra materiella anläggningstillgångar som skattebetalare använder för forskning och utveckling, eller för att tillhandahålla anläggningar för sådan verksamhet bör vara fullt avdragsgilla vid beräkning av den beskattningsbara inkomsten, i syfte att främja innovation, stärka den inre marknaden och främja investeringar i ny teknik. En rättslig ram som skapar likvärdiga förutsättningar i fråga om rätten att göra avdrag för sådana kostnader skulle undanröja de hinder som möter företag med gränsöverskridande verksamhet inom unionen. Därför bör skattebetalarna tillåtas att dra av stödberättigande utgifter från sin skattebas, antingen under den beskattningsperiod då de uppkom eller, om de så önskar, under någon av de fyra påföljande beskattningsperioderna.
- 22) För att säkerställa rättssäkerheten, förenkla tillämpningen av bestämmelserna och förebygga missbruk bör villkor fastställas för den minimiperiod under vilken stödberättigande utgifter måste ha använts för forskning och utveckling, om indragning av avdragsrätt och om behandling av balansavgifter vid avyttring. Skattebetalare som får avdragsrätt bör därför åläggas att till fullo utnyttja de stödberättigande utgifterna enbart för forskning och utveckling, och detta under minst tre år. Om skattebetalaren överlåter, river eller på annat sätt avyttrar en tillgång som dessa stödberättigande utgifter är knutna till och genererar ett monetärt värde bör detta monetära värde beaktas för att säkerställa att avdraget faktiskt motsvarar de verkliga investeringarna i forskning och utveckling.
- 23) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna är det tillräckligt att föreskriva en miniminivå för harmonisering inom unionen vad gäller möjligheten att dra av kapitalutgifter för forskning och utveckling i syfte att säkerställa att forskning och utveckling även framöver står i centrum för unionens konkurrenskraft och för att

¹³ Domstolens dom av den 1 oktober 2009 i mål C-247/08, Gaz de France - Berliner Investissement SA mot Bundeszentralamt für Steuern, , ECLI:EU:C:2009:600.

bidra till likvärdiga förutsättningar på den inre marknaden. Därför bör medlemsstaterna få rätt att tillämpa nationella bestämmelser som är mer fördelaktiga vad gäller rätten till skatteavdrag för stödberättigande utgifter, utan att det hindrar tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd.

- 24) Vid utvärderingen av direktiv (EU) 2016/1164¹⁴ kom kommissionen fram till att bestämmelserna i direktivet är komplexa och bygger på olika val avseende behandling, undantagsmöjligheter och tröskelvärden. I synnerhet har skillnader mellan olika centrala begrepp och definitioner, de olika modellerna för beskattning av kontrollerade utländska bolag och valmöjligheterna i fråga om räntebegränsningsregeln lett till en fragmentering av unionens skatterättsliga ram, ett osäkert rättsläge för skattebetalarna och ökade bördor vid efterlevnaden, i synnerhet för bolag med gränsöverskridande verksamhet. Detta gäller även när risken för urholkning av skattebasen och överföring av vinster är begränsad, vilket i synnerhet är fallet med små och medelstora företag. Därav följer att den tillämpliga rättsliga ramen kan leda till oproportionerliga bördor jämfört med den faktiska risk som bestämmelserna är avsedda för. Den globala minimiskattenivå som nyligen infördes genom direktiv (EU) 2022/2523 gör dessutom att direktiv (EU) 2016/1164 bör anpassas för att undvika överlappningar och dubbleringar vad gäller räckvidd, mål och verkan, bland annat i fråga om dubbelbeskattning och dubbla rapporteringsskyldigheter som följer av att två rättsliga ramar samexisterar.
- 25) Den räntebegränsningsregel som fastställs i artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164 är avsedd att avvärja aggressiv skatteplanering som innebär att skattebetalarna utnyttjar artificiellt höga räntebetalningar genom att placera hög skuldsättning i rättsordningar med höga skatter. Bestämmelserna har en viktig roll för att förebygga skatteundandragande, men olika tröskelvärden, möjligheter till nationella undantag och samexisterande undantagsklausuler som har genomförts på olika sätt i medlemsstaterna ökar risken för att bestämmelserna inte på ett proportionerligt sätt reglerar urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Flexibiliteten har bidragit till en avsevärd fragmentering, högre kostnader för efterlevnaden och ett osäkert rättsläge på den inre marknaden. Räntebegränsningsregeln kan också negativt påverka företagens möjligheter att finansiera investeringar och tillväxt eftersom den inte anpassats till förändringar i det ekonomiska klimatet, i synnerhet i ett läge med stigande räntor och inflation. Regeln kan också få en oproportionerlig påverkan på kapitalintensiva branscher som fastighetssektorn, infrastruktur och innovativa startupföretag som är beroende av långsiktig lånefinansiering. Den nuvarande räntebegränsningsregeln riskerar även att lägga onödiga bördor på de små och medelstora företagen trots att de har mindre resurser och begränsade möjligheter till aggressiv skatteplanering med hjälp av räntebetalningar.
- 26) Med hänsyn till detta bör artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164 ändras för att förenkla dess tillämpning, bättre anpassa den till syftet och säkerställa att den är ändamålsenlig och samtidigt främjar faktiska investeringar inom unionen. I synnerhet är det viktigt att begränsa de alternativ som står medlemsstaterna till buds, uppdatera regelns struktur, förtydliga dess räckvidd och ta hänsyn till det nya gemensamma skatteramverket för behandling av vissa utgifter för forskning och utveckling.
- 27) Räntebegränsningsregeln är utformad för att säkerställa att merparten av kostnaderna för upplåning från tredjeman fortsätter att vara avdragsgilla, eftersom sådan

¹⁴ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar. Utvärdering av rådets direktiv (EU) 2016/1164 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion.

finansiering vanligen är förenad med begränsad risk för urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Men medlemsstaternas möjlighet att tillämpa lägre tröskelvärden för avdragsrätt när de införlivade denna bestämmelse har lett till olika behandling inom unionen, ökad komplexitet och minskad rättssäkerhet för skattebetalarna. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av bestämmelsen och likabehandling på den inre marknaden bör skatteavdraget fastställas till 30 % av EBITDA i alla medlemsstater.

- 28) För att bevara effektiviteten i det nya gemensamma skatteramverket för vissa utgifter för forskning och utveckling som införs genom direktiv (EU) 2016/1164, bör beräkningen av EBITDA med avseende på räntebegränsningsregeln även inkludera tillägg för skattejusterade belopp för forskning och utveckling som dragits av enligt regelverket, på samma sätt som man beaktar även överskjutande lånekostnader samt av- och nedskrivningar.
- 29) Risken för urholkning av skattebasen och överföring av vinster som hanteras med hjälp av räntebegränsningsregeln uppkommer främst vid orimligt höga räntebetalningar mellan närstående företag. Upplåning från företag som inte är närstående, till exempel genom obligationsemissioner som står under särskild tillsyn, innebär däremot en mindre risk för detta. För att bättre anpassa bestämmelsen till syftet och säkerställa en konsekvent och proportionell tillämpning bör kostnaderna för upplåning från företag som inte är närstående undantas från räntebegränsningsregeln tillämpning, förutsatt att finansieringen utnyttjas i den upplånande skattebetalarens egen verksamhet, vilket samtidigt innebär att vidareutlåning inom koncernen inte kan komma i åtnjutande av undantaget.
- 30) För att minska den administrativa bördan och bördan i samband med efterlevnaden av räntebegränsningsregeln, i synnerhet för små skattebetalare, kan medlemsstaterna i dagsläget använda safe harbour-regler enligt vilka nettoräntekostnader alltid ger rätt till skatteavdrag upp till ett visst belopp. Bestämmelsen är frivillig och medger flexibilitet i införlivandet, vilket har lett till att bestämmelsen genomförts på olika sätt inom unionen och därmed fått begränsad verkan. Därför är det lämpligt att göra safe harbour-bestämmelsen obligatorisk och föreskriva regelbunden indexering för att säkerställa att den förblir verkningsfull och relevant även över tid.
- 31) De båda riktade undantagen från räntebegränsningsregeln, som gäller dels lån som beviljats av icke närstående företag dels utvidgning av obligatoriska safe harbour-regler, undanröjer behovet av ett frivilligt undantag för fristående skattesubjekt. Det frivilliga undantaget bör därför avskaffas, så att räntebegränsningsregeln blir enklare och mer enhetlig.
- 32) Räntebegränsningsregeln kopplar rätten att göra avdrag för upplåningskostnader till intäkter, som kan minska vid en konjunkturnedgång. Det kan innebära att skattebetalarna ställs inför strängare begränsningar just när de är i störst behov av extern finansiering. För att dämpa sådana procykliska effekter och säkerställa att bestämmelsen inte i onödan begränsar ekonomisk verksamhet under perioder av finansiell stress bör direktiv (EU) 2016/1164 ändras och lättnader i tillämpningen av räntebegränsningsregeln införas om EBITDA har minskat väsentligt under ett givet år.
- 33) För att säkerställa att räntebegränsningsregeln inte hindrar investeringar som är viktiga för unionens ekonomiska utveckling och välbefinnandet ger direktiv (EU) 2016/1164 medlemsstaterna rätt att undanta långsiktiga offentliga infrastrukturprojekt från direktivets tillämpningsområde. Sådana projekt medför vanligen begränsad risk för urholkning av skattebasen och överföring av vinster och därför bör undantaget

utvidgas till att även omfatta allmännyttiga projekt, däribland projekt som bidrar till unionens gemensamma prioriteringar, i synnerhet vad gäller klimat, digitalisering, samhällelig och ekonomisk resiliens, energisäkerhet samt subventionerade bostäder och bostäder till överkomlig kostnad, såsom byggnation, omvandling och renovering av bostadsbeståndet för subventionerade bostäder och bostäder till överkomlig kostnad, utan att det hindrar tillämpningen av bestämmelserna om statligt stöd, exempelvis kommissionens beslut (EU) 2025/2630 om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster¹⁵.

- 34) Med tanke på det föränderliga geopolitiska landskapet, i synnerhet Rysslands anfallskrig mot Ukraina, kommer unionen att stärka sin övergripande försvarsberedskap och främja mobiliseringen av privata investeringar i försvarsförmågor. Med hänsyn till detta och till behovet att hantera de kapacitetsklyfter som påtalades av kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik i den gemensamma vitboken om europeisk försvarsberedskap 2030¹⁶ och för att främja de mål som fastställs i rådets förordning (EU) 2025/1106¹⁷ om inrättande av instrumentet säkerhetsaktion för Europa (Safe) bör ett tillfälligt undantag från räntebegränsningsregeln införas avseende överskjutande lånekostnader för upplåning till försvarsmateriel i områden med kritiska förmågor. För att säkerställa att undantaget förblir proportionerligt i förhållande till syftet och inte otillbörligt påverkar tillämpningen av räntebegränsningsregeln utöver vad som är nödvändigt bör undantaget vara noggrant riktat och endast tillämpas på sådan kritisk försvarsförmåga som anges som ett prioriterat område i rådets förordning (EU) 2025/1106. För att säkerställa att undantaget förblir proportionerligt och faktiskt stödjer en snabb upptrappning av produktionskapaciteten bör undantaget vara tidsbegränsat och endast tillämpas på lån som ingår under de fem första beskattningsår som följer på det här direktivets ikraftträdande. En sådan tillfällig tillämpning är även förenlig med Europeiska rådets slutsatser av den 20 mars 2025¹⁸, som uppmanar till en snabbare takt i arbetet för att öka unionens försvarsberedskap inom de kommande fem åren.
- 35) Räntebegränsningsregeln kan få en oproportionerligt stor inverkan på vissa koncerner som är högt belånade av giltiga affärsmässiga skäl. Därför ger direktiv (EU) 2016/1164 medlemsstaterna möjlighet att bevilja skattebetalarna ett gruppundantag, som ger dem rätt att göra avdrag för överskjutande lånekostnader utöver den allmänna begränsningen, om de kan påvisa att deras skuldsättningsgrad ligger i linje med den egna koncernens. Eftersom bestämmelsen är frivillig har detta gett upphov till skillnader i tillämpningen inom unionen. För att åstadkomma en konsekvent och proportionell tillämpning av bestämmelsen och samtidigt bibehålla syftet att motverka urholkning av skattebasen och överföring av vinster bör gruppundantagsregeln vara obligatorisk, samtidigt som medlemsstaterna har möjlighet att välja mellan de två

¹⁵ Kommissionens beslut (EU) 2025/2630 av den 16 december 2025 om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på statligt stöd i form av ersättning för allmännyttiga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och om upphävande av beslut 2012/21/EU, C/2025/8820, EUT L, 2025/2630, 19.12.2025.

¹⁶ Kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, gemensam vitbok om europeisk försvarsberedskap 2030 (19.3.2025 JOIN(2025) 120 final).

¹⁷ Rådets förordning (EU) 2025/1106 av den 27 maj 2025 om inrättande av instrumentet säkerhetsaktion för Europa (Safe) genom förstärkning av den europeiska försvarsindustrin (EUT L 025/1106, 28.5.2025), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj>.

¹⁸ Europeiska rådets slutsatser av den 20 mars 2025, EUCO 1/25.

befintliga systemen för genomförande av gruppundantagsregeln i enlighet med artikel 4.5 a respektive 4.5 b i direktiv (EU) 2016/1164.

- 36) Möjligheten att låta överskjutande lånekostnader och oanvänd räntekapacitet rulla framåt är viktig för att undvika oproportionerliga följder för skattebetalare med volatila intäkter eller långsiktiga investeringscykler, såsom kapitalintensiva branscher och startupföretag. Direktiv (EU) 2016/1164 innehåller bestämmelser om sådan rullning framåt men eftersom de är frivilliga har de tillämpats olika mellan olika medlemsstater. Detta äventyrar ansträngningarna att inrätta likvärdiga förutsättningar på den inre marknaden, öka rättssäkerheten och stödja den ekonomiska motståndskraften i kapitalintensiva branscher. Därför bör möjligheten att låta överskjutande lånekostnader och oanvänd räntekapacitet rulla framåt göras obligatorisk samtidigt som medlemsstaterna behåller möjligheten att välja mellan de olika systemen för genomförande av sådan rullning framåt i enlighet med artikel 4.6 a respektive 4.6 c) i det direktivet, vilket tar hänsyn till att räntekostnader och beskattningsbar inkomst inte alltid överensstämmer inom samma beskattningsår.
- 37) Finansiella företag är underställda särskilda bestämmelser inom ramen för unionsrätten. Enligt direktiv (EU) 2016/1164 får medlemsstaterna därför bevilja sådana företag undantag från räntebegränsningsregeln. För att säkerställa att detta undantag fortsätter att vara ändamålsenligt och att det återspeglar hur unionens budgetförordning utvecklats sedan direktivet antogs bör definitionen av finansiella företag uppdateras.
- 38) Syftet med den allmänna regeln mot missbruk i artikel 6 i direktiv (EU) 2016/1164 är att motverka missbruk av skattereglerna i företag som inte omfattas av särskilda bestämmelser. Men hänvisningen till bolagsskatt har skapat osäkerhet om vilket tillämpningsområde den allmänna regeln mot missbruk har, i synnerhet huruvida den är tillämplig på källskatt eller på tilläggsskatt som beror på tillämpningen av direktiv (EU) 2022/2523. För att öka tydligheten och säkerställa konsekvent tillämpning inom hela unionen bör lydelsen ändras så att man bekräftar att den allmänna regeln mot missbruk är tillämplig på all företagsbeskattning.
- 39) Bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 om kontrollerade utländska bolag i direktiv (EU) 2016/1164 allokera inkomster vid lågt beskattade dotterbolag eller fasta driftställen till moderbolaget för att förhindra urholkning av skattebasen och överföring av vinster. Men syftet med och verkan av dessa bestämmelser överlappar i väsentlig grad bestämmelsen om inkludering av inkomst i direktiv (EU) 2022/2523 (regelverket för andra pelaren) som säkerställer en miniminivå för beskattning med en effektiv ränta på 15 % på en bredare skattebas som omfattar såväl passiv som aktiv inkomst. En parallell tillämpning av bestämmelserna om kontrollerade utländska bolag och bestämmelserna från andra pelaren kan leda både till dubbelbeskattning och till dubbla och komplicerade efterlevnadskrav för multinationella koncerner som blir tvungna att utföra överlappande beräkningar och rapportera enligt två ramverk. För att undvika sådana oavsiktliga följder och samtidigt bibehålla syftet med bestämmelserna om kontrollerade utländska bolag, nämligen att undvika undandragande av skatt, bör skattebetalarna beviljas undantag enligt ramverket för andra pelaren. När ett multinationellt företags yttersta moderenhet är belägen i ett rättssystem som tillämpar ett kvalificerat side-by-sidesystem¹⁹ ska regeln om inkludering av inkomster inte

¹⁹ OECD (2026), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), Side-by-Side Package: Inclusive Framework on BEPS, OECD,

tillämpas. Men om bestämmelserna om kontrollerade utländska bolag kombineras med en kvalificerad nationell tilläggsskatt i den stat där lågbeskattade kontrollerade bolag är belägna kan detta ändå leda till dubbelbeskattning och en jämförbar överlappning av efterlevnadsbördor. Därför bör ett riktat undantag från beskattning av kontrollerade utländska bolag ändå beviljas multinationella koncerner med en yttersta moderenhet belägen i stater som tillämpar ett kvalificerat side-by-sidesystem på inkomster vid landets lågbeskattade kontrollerade utländska bolag som är underställda en kvalificerad nationell tilläggsskatt och inte får vare sig återbetalning eller relevanta direkta eller indirekta ekonomiska fördelar.

- 40) Enligt artikel 7.2 i direktiv (EU) 2016/1164 får medlemsstaterna välja mellan två metoder för att fastställa inkomster vid kontrollerade utländska bolag som har samma skattebas som moderbolaget. Denna möjlighet att välja har lett till skillnader i genomförandet inom unionen, vilket har orsakat fragmentering, högre kostnader för efterlevnaden och sämre rättssäkerhet för skattebetalarna. Erfarenheterna från tillämpningen av dessa bestämmelser visar att modellen med specifika kategorier av passiva inkomster (modell A) ger ett resultat som är mer verkningsfullt och lättadministrerat än den modell som inriktas på icke-genuina arrangemang (modell B). Den senare överlappar väsentligt bestämmelserna om internprissättning och ger i praktiken ett begränsat mervärde. För att förenkla reglerna om kontrollerade utländska bolag, öka rättssäkerheten och säkerställa en konsekvent tillämpning av bestämmelserna om utländska kontrollerade bolag inom hela unionen bör medlemsstaterna tillämpa en gemensam hållning med grund i modell A. Därför bör man stryka möjligheten att använda modell B och den därmed sammanhängande de minimisregeln, som blivit överflödigt eftersom den enbart är tillämplig på modell B.
- 41) Inom unionen är 99,8 % av företagen små och medelstora företag. Av dessa har dock bara 10 % gränsöverskridande verksamhet och 2 % har dotterbolag utanför unionen. Därtill kommer att 42 % av de små och medelstora företagen är fristående skattesubjekt som därmed inte ingår i någon koncern och inte har några närstående företag²⁰. Information från samråd med flera medlemsstater tyder på att förvaltningarna nästan inte haft några ärenden alls som avsett utländska kontrollerade företag och små och medelstora företag under de nästan tio år som gått sedan direktiv (EU) 2016/1164 började tillämpas. Detta tyder på att bestämmelserna om utländska kontrollerade företag sällan tillämpas på små och medelstora företag, eventuellt därför att dessa företags operativa struktur har en begränsad eller obefintlig gränsöverskridande verksamhet. Om små och medelstora företag undantogs från tillämpningen av dessa bestämmelser skulle det därför inte påverka ansträngningarna att motverka skatteflykt, skatteundandragande eller aggressiv skatteplanering utan snarare ge fördelar i form av kostnads- och resursbesparande åtgärder för både företagen och skatteförvaltningarna. På samma sätt som liknande undantag beviljats små och medelstora företag i detta förslag och på andra områden av unionens skattepolitik är det lämpligt att undanta små och medelstora företag även från tillämpningen av reglerna om kontrollerade utländska bolag. Detta säkerställer en proportionell tillämpning av reglerna om kontrollerade utländska bolag och minskar bördorna för såväl skattebetalare som skatteförvaltningar i samband med efterlevnaden och administrationen. Undantaget bör tillämpas på alla små och medelstora koncerner

<https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policysub-issues/global-minimum-tax/side-by-side-package.pdf>.

²⁰ VVA/KPMG, [Tax compliance costs for SMEs: An update and a complement Final Report KPMG/VVA 2022](#).

enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2013/34²¹, oavsett om den yttersta moderenheten är belägen i unionen eller i tredjeland. Omfattningen av undantaget för små och medelstora företag säkerställer att koncerner bara kan åberopa undantaget om hela koncernen motsvarar definitionen av små och medelstora koncerner. Undantaget bör även beviljas för fristående skattesubjekt med ett fast driftställe utomlands, vilka motsvarar definitionen på mikroföretag eller små och medelstora företag i det direktivet.

- 42) Reglerna om kontrollerade utländska bolag ger medlemsstaterna möjlighet att från tillämpningsområdet utesluta enheter eller fasta driftställen med begränsad passiv inkomst, eftersom risken för undandragande av skatt i dessa fall anses låg. Möjligheten till undantag gäller även särskilda situationer för finansiella företag som kan ha en större andel passiva inkomster som ett led i sin sedvanliga affärsverksamhet. För att minska skattebetalarnas börda i samband med förvaltning och efterlevnad bör artikel 7.3 i direktiv (EU) 2016/1164 ändras så att medlemsstaterna åläggs att införa ett sådant undantag.
- 43) Bestämmelserna om mismatchning i artikel 9.3 i direktiv (EU) 2016/1164 har visat sig vara onödigt komplexa, huvudsakligen på grund av de detaljerade definitionerna och efterlevnadskrav i flera lager. Komplexiteten försvårar inte bara det praktiska genomförandet utan skapar även väsentliga administrativa bördor för såväl skattebetalare som skatteförvaltningar, utan att bestämmelserna för den skull uppnår de avsedda målen. Med tanke på svårigheterna att tillämpa bestämmelserna om importerade mismatchningar och att få positiva resultat är det lämpligt och förenligt med proportionalitetsprincipen att avskaffa dessa bestämmelser.
- 44) För att minska fragmenteringen på den inre marknaden och säkerställa att förenklingsmålen i det här direktivet uppnås på ett samstämmigt sätt i hela unionen bör bestämmelserna i artikel 4.5 och 4.7 d tillämpas på samma sätt i alla medlemsstater. Därför bör medlemsstaterna inte behålla eller införa bestämmelser som avviker från de gemensamma bestämmelserna i det här direktivet.
- 45) En effektiv tvistlösning i dubbelbeskattningsärenden inom unionen är en prioriterad fråga för en välfungerande inre marknad. Kvarstående situationer med dubbelbeskattning skapar hinder för gränsöverskridande ekonomisk aktivitet, undergräver rättssäkerheten och belastar skattebetalarna med en orimlig skattebörda. Ramverket för att lösa sådana tvister har väsentligt förbättrats genom direktiv (EU) 2017/1852 men erfarenheten har visat att vissa begrepp bör förtydligas och att avvikande tolkningar bör hanteras för att göra ramverket mer verkkningsfullt och säkerställa ett konsekvent och lättillgängligt tvistlösningsförfarande inom unionen till förmån för såväl skattebetalare som skatteförvaltningar.
- 46) För att underlätta användningen av de förfaranden för tvistlösning i skattefrågor som fastställs i direktiv (EU) 2017/1852 och säkerställa en bredare användning är det nödvändigt att förtydliga begreppet ”berörd person”, även när tvisten avser mer än en person, och att precisera vem som har rätt att inge klagomål i sådana ärenden.
- 47) Det är centralt att alla behöriga myndigheter får samma uppgifter, men det är lika viktigt att öka tvistlösningsförfarandets flexibilitet och tillgången till det. Därför bör det i artikel 3 i direktiv (EU) 2017/1852 klargöras att när ett ärende avser mer än en

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

berörd person får vilken som helst av personerna lämna in klagomål, men endast till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de själva har hemvist, för att på så sätt undvika flera inlämningar och minska den administrativa bördan. När en justering av internprissättning påverkar två eller flera närstående företag bör vart och ett av företagen ha rätt att lämna in ett klagomål enbart till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de själva har hemvist. Detta hindrar dock inte att en berörd person lämnar in ett klagomål för en annan berörd persons räkning, i enlighet med nationell lagstiftning.

- 48) För att öka rättssäkerheten och samtidigt se till att alla berörda behöriga myndigheter får samma information samtidigt bör kraven i artikel 3 i direktiv (EU) 2017/1852 på samtidig inlämning av klagomål, vilken har visat sig svårtolkad, ersättas av en klar och tydlig tidsfrist för inlämning.
- 49) För att säkerställa att behöriga myndigheter agerar konstruktivt och fokuserar på att faktiskt undanröja dubbelbeskattning bör grunderna för att avvisa klagomål i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2017/1852 minskas till ett minimum och begränsas till ärenden där klagomålet inte innehåller väsentliga uppgifter som krävs för behandlingen. Berörda personer bör dessutom beredas möjlighet att när så är lämpligt få avhjälpa brister i klagomålet och att vid avvisning få lämna in klagomålet på nytt, så länge utsatta tidsfrister inte löpt ut.
- 50) För att påskynda tvistlösningsförfarandet bör kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna och de berörda personerna vara klar och tydlig samt ske i god tid. Om de behöriga myndigheterna är ense om att ingen överenskommelse kan nås i tvisten, exempelvis därför att det redan finns ett prejudikat, bör de snarast informera den berörda personen och inte vänta på att den tidsfrist som fastställs i förfarandet för ömsesidig överenskommelse enligt artikel 4 i direktiv (EU) 2017/1852 ska löpa ut.
- 51) För att säkerställa att en berörd person som vill åberopa förfarandena i direktiv (EU) 2017/1852 inte ställs utan skydd mot dubbelbeskattning, och samtidigt undvika överlappande förfaranden som bygger på olika rättsliga ramar, bör man anta bestämmelser som föreskriver uppskov med andra förfaranden som inletts enligt andra rättsliga ramar än direktiv (EU) 2017/1852 när ett klagomål inlämnas och att sådana förfaranden ska avslutas först när klagomålet godtagits av alla berörda behöriga myndigheter.
- 52) För att skapa ett mer insynsvänligt och verkningsfullt tvistlösningsförfarande är det viktigt att inrätta ytterligare gemensamma bestämmelser i form av genomförandeakter. Sådana genomförandeakter bör förse skattebetalarna och de behöriga myndigheterna med detaljerade och tydliga föreskrifter i syfte att minska bördan i samband med efterlevnaden och uppnå snabb tvistlösning. Åtgärderna förväntas påverka medlemsstaternas befogenheter i fråga om beslut och verkställighet avseende direktbeskattning och i synnerhet utövandet av deras beskattningsrätt inom ramen för bilaterala eller multilaterala skattekonventioner samt medlemsstaternas skattebaser. Därför är det nödvändigt att bemyndiga rådet att på förslag från kommissionen anta genomförandeakter till direktiv (EU) 2017/1852.
- 53) För att utvärdera hur effektiva de nya bestämmelserna i direktiv (EU) 2017/1852 är bör kommissionen göra en utvärdering på grundval av upplysningar som lämnas av medlemsstaterna och andra tillgängliga data. Uppgifterna bör så långt som möjligt anpassas till de uppgifter som lämnas till OECD i samma frågor för att undvika ytterligare en onödigt belastning på medlemsstaterna. För att säkerställa likvärdiga förutsättningar för genomförande av det här direktivet, i synnerhet avseende vilka

uppgifter som ska lämnas årligen för statistiska syften, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²².

- 54) För att medlemsstaterna och skattebetalarna ska kunna anpassa sina system och strukturer till de nya bestämmelserna i artikel 1.2 b-1.2 h, 1.3 c och 1.5, artikel 3.2 och 3.5-3.10 samt artikel 4.5 d i det här direktivet bör tillämpningen av dessa bestämmelser senareläggas. Medlemsstaterna bör alltså få tillämpa de nationella bestämmelser som krävs för att efterleva dessa bestämmelser vid en senare tidpunkt än övriga bestämmelser i det här direktivet. För att säkerställa att undantaget enligt artikel 4.5 g bara tillämpas under en begränsad tid på ett investeringsfönster bör tillämpningen begränsas till lån som upptas under de fem första beskattningsperioder som infaller efter det att bestämmelsen blir tillämplig.
- 55) För att beakta eventuella framtida ändringar av associationsformer som kan komma att inrättas i nationell lagstiftning eller i EU-rätten bör kommissionen få delegerad befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för att uppdatera den förteckning över associationsformer som fastställs i bilagorna till direktiv 2003/49/EG, 2009/133/EG och 2011/96/EU. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. Kommissionen ska informera Europaparlamentet om antagandet av delegerade akter, eventuella invändningar mot dem och eventuellt återkallande av de delegerade befogenheterna.
- 56) All behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv bör vara förenlig med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679²³. Allt utbyte och övrig utlämning av information från de behöriga myndigheterna inom ramen för detta direktiv bör begränsas till det som är nödvändigt och proportionellt för att uppnå målen med direktivet. Om utbytet eller utlämningen inbegriper personuppgifter bör bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679 tillämpas vad gäller registrerades rättigheter och motsvarande skyldigheter för personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbiträden, liksom andra eventuella skyddsbestämmelser i unionsrätten eller nationell lagstiftning.
- 57) Målet för detta direktiv är att säkerställa en sammanhängande och konsekvent tillämpning av unionens bestämmelser om direktbeskattning, minska fragmenteringen och efterlevnadsbördan samt stödja tillväxten och konkurrenskraften på den inre marknaden; detta mål kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av de enskilda medlemsstaterna på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning, gränsöverskridande inslag och påverkan på den inre marknaden utan kan uppnås bättre på unionsnivå, och därför får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

Artikel 1
Ändring av direktiv 2003/49/EG

Direktiv 2003/49/EG ska ändras på följande sätt:

- 1) Titeln ska ersättas med följande:

”Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater”.
 - 2) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Ett fast driftställe ska behandlas som betalare av räntor eller royalties endast i den mån betalningarna medför att en kostnad uppkommer i det fasta driftställets verksamhet i den medlemsstat där det är beläget.”.
 - b) Punkt 7 ska utgå.
 - c) Punkt 10 ska utgå.
 - d) Punkt 11 ska ersättas med följande:

”11. Vid tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna inte kräva något förhandstillstånd eller ålägga några administrativa förfaranden för att kontrollera om kraven i denna artikel eller i artikel 3 var fullgjorda när betalningen gjordes.”.
 - e) Punkterna 12 och 13 ska utgå.
 - f) Punkt 14 ska ersättas med följande:

”14. Om villkoren för undantag inte längre är uppfyllda, ska det mottagande bolaget eller fasta driftstället omedelbart underrätta det betalande bolaget eller fasta driftstället.”.
 - g) I punkt 15 ska andra meningen utgå.
 - h) Följande ska läggas till som punkt 17:

”17. Vid tillämpningen av denna artikel och med undantag från punkterna 15 och 16 ska medlemsstaterna säkerställa att undantag från källskatt beviljas i enlighet med rådets direktiv (EU) 2025/50* i de fall som omfattas av det direktivets tillämpningsområde.
-
- *Rådets direktiv (EU) 2025/50 av den 10 december 2024 om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt (EUT L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj>).”.
- 3) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:
 - a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Definition av bolag och fast driftställe”.
 - b) Led a ska ändras på följande sätt:

- 1) I led iii ska strecksatsen ”- bolagsskatt i Förenade kungariket” utgå.
- 2) Följande stycke ska läggas till:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 3a för att ändra bilagan till detta direktiv i syfte att uppdatera den förteckning över associationsformer som avses i första stycket led i, om någon medlemsstat meddelar att en ny associationsform införts i dess nationella lagstiftning, eller för att inkludera en ny associationsform som införts i unionslagstiftningen.”.
- c) Led b ska utgå.
- 4) Följande ska införas som artikel 3a och 3b:

”Artikel 3a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3 ges till kommissionen tills vidare från och med [*den dag då detta direktiv träder i kraft*].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska rådet delges denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 3 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

Artikel 3b

Information till Europaparlamentet

Kommissionen ska informera Europaparlamentet om antagandet av delegerade akter, eventuella invändningar mot dem och eventuellt återkallande av de från rådet delegerade befogenheterna.”.

- 5) I artikel 5 ska följande läggas till som punkt 3:

”3. Om räntor eller royalties som uppkommit i en medlemsstat betalas ut till en mottagare som är etablerad i ett tredjeland vars rättsordning innebär att ingen bolagsskatt tas ut eller där en nominell bolagsskatt på 0 % tillämpas på ränta och royalties ska källstaten säkerställa något av följande:

 - a) Källskatt tas ut på betalningen.

- b) Skatteavdrag medges inte för betalningen.

Detta stycke ska inte vara tillämpligt om betalningen

a) åläggs en kvalificerad nationell tilläggsskatt under beskattningsperioden och ingen återbetalning eller direkt eller indirekt ekonomisk fördel följer av den skatten, eller

b) sker inom en multinationell koncern som för beskattningsperioden i fråga omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv (EU) 2022/2523* eller, vad gäller tredjelands rättssystem, OECD:s modellregler, om inte den multinationella koncernens yttersta moderenhet är beläget i ett land vars rättssystem tillämpar ett kvalificerat side-by-sidesystem under beskattningsperioden.

Vid tillämpningen av denna punkt gäller följande:

a) Betalningsmottagaren ska anses vara etablerad i det land vars rättsordning använts för dennes registrering eller bildande, eller det land där denne har sin faktiska ledning eller av annan anledning har skattemässig hemvist utan att anses ha skattemässig hemvist i något annat lands rättsordning.

b) Med *kvalificerad nationell tilläggsskatt* avses skatt enligt artikel 3.28 i direktiv (EU) 2022/2523.

c) Med *multinationell koncern* avses en koncern enligt artikel 3.4 i direktiv (EU) 2022/2523.

d) Med *ett rättssystem med ett kvalificerat side-by-sidesystem* avses ett rättssystem som har denna status enligt OECD:s ”Central Record for purposes of the Global Minimum Tax” enligt avtalet mellan OECD/G20 om ”Inclusive Framework on a Side-by-Side Package” av den 5 januari 2026.

* Rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 14 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EUT L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>).”.

- 6) Artikel 6 ska utgå.
- 7) Bilagan till direktiv 2003/49/EG ska utgå och ska ersättas av texten i bilaga I till det här direktivet.

Artikel 2

Ändring av direktiv 2009/133/EG

Direktiv 2009/133/EG ska ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) I led a ska följande läggas till som led iv:

”iv) ett eller flera bolag, vid upplösning utan likvidation, överför alla sina tillgångar och skulder till ett annat befintligt bolag – det övertagande bolaget – utan att det övertagande bolaget ger ut nya aktier, förutsatt att en person direkt eller indirekt innehar samtliga aktier i de fusionerande bolagen eller att aktieägarna i de fusionerande bolagen innehar sina värdepapper och aktier till samma andel i samtliga fusionerande bolag.”.

b) Led b ska ersättas med följande:

”b) *delning*: ett förfarande genom vilket

i) ett bolag upplöses utan likvidation och överför alla sina tillgångar och skulder till två eller flera befintliga eller nya bolag i utbyte mot att det till dess delägare i proportion till deras innehav utfärdas värdepapper som representerar kapitalet i de bolag som övertar tillgångar och skulder samt i vissa fall att det görs en kontant betalning som inte överstiger 10 % av det nominella värdet eller, om det inte finns något nominellt värde, av det bokföringsmässiga parivärdet av dessa värdepapper,

ii) ett bolag som delas överför en del av sina tillgångar och skulder till ett eller flera mottagande bolag mot vederlag, till det bolag som delas, i form av värdepapper eller aktier i de mottagande bolagen (delning genom separation)”.

c) Följande ska läggas till som led l, m och n:

”l) *gränsöverskridande ombildning*: ett förfarande där ett bolag, utan att upplösas, avvecklas eller träda i likvidation, ombildar den rättsliga form under vilken det är registrerat i en utgångsmedlemsstat till en rättslig form i destinationsmedlemsstaten, såsom anges i bilaga I, och överför åtminstone sitt säte till destinationsmedlemsstaten utan att förlora sin status som juridisk person,

m) *utgångsmedlemsstat*: en medlemsstat där ett bolag är registrerat före en gränsöverskridande ombildning,

n) *destinationsmedlemsstat*: en medlemsstat där ett ombildat bolag är registrerat till följd av en gränsöverskridande ombildning.”.

2) I artikel 3 ska följande stycke läggas till:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 3a för att ändra del A i bilaga I till detta direktiv i syfte att uppdatera den förteckning över associationsformer som avses i led a, om någon medlemsstat meddelar att en ny associationsform införts enligt dess nationella lagstiftning, eller för att ta in en ny associationsform som införts i unionslagstiftningen.”.

3) Följande ska införas som artikel 3a och 3b:

”Artikel 3a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3 ges till kommissionen tills vidare från och med [*den dag då detta direktiv träder i kraft*].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska rådet delges denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 3 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

Artikel 3b

Information till Europaparlamentet

Kommissionen ska informera Europaparlamentet om antagandet av delegerade akter, eventuella invändningar mot dem och eventuellt återkallande av de från rådet delegerade befogenheterna.”.

4) Följande ska införas som kapitel Va:

”KAPITEL Va BESTÄMMELSER OM GRÄNSÖVERSKRIDANDE OMBILDNING

Artikel 14a

1. En gränsöverskridande ombildning ska inte ge upphov till beskattning av kapitalvinster som beräknas i enlighet med artikel 4.1 i utgångsmedlemsstaten, förutsatt att något av följande kriterier är uppfyllt:

a) det bolag som genomgår en gränsöverskridande ombildning fortsätter att ha sin skattemässiga hemvist i utgångsmedlemsstaten, eller

b) kapitalvinsterna härrör från tillgångar och skulder som förblir knutna till ett fast driftställe till det bolag som genomgår en gränsöverskridande ombildning i utgångsmedlemsstaten och bidrar till uppkomsten av de vinster och förluster som beaktas i skattehänseende.

2. Punkt 1 ska endast tillämpas om bolaget beräknar nya av- och nedskrivningar och vinst eller förlust avseende de tillgångar och skulder som kvarstår i utgångsmedlemsstaten, eller är knutna till ett fast driftställe i den medlemsstaten, som om den gränsöverskridande ombildningen inte ägt rum.

3. Om bolaget enligt lagstiftningen i utgångsmedlemsstaten har rätt att beräkna nya av- och nedskrivningar och vinst eller förlust avseende de tillgångar och skulder som kvarstår i utgångsmedlemsstaten på en annan grund än den som anges i punkt 2, ska punkt 1 inte tillämpas på de tillgångar och skulder för vilka denna rättighet utnyttjas.

Artikel 14b

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att företag som genomgår gränsöverskridande ombildning och som före ombildningen gjort regelrätta avsättningar eller reserver, som inte härrör från fasta driftställen i utlandet och som helt eller delvis är befriade från skatt, kan föras över med samma skattebefrielse av

det ombildade företagets fasta driftställe beläget på utgångsmedlemsstatens territorium.

2. I den mån ett företag som genomgår en gränsöverskridande ombildning av skatteplaneringsskäl haft rätt att låta sådana förluster för vilka avdragsmöjligheterna inom medlemsstatens territorium inte utnyttjats helt rulla framåt eller bakåt, ska medlemsstaten tillåta det ombildade företagets fasta driftställe på sitt territorium att överta dessa förluster, under förutsättning att företaget om det fortsatt ha skattemässig hemvist i medlemsstaten skulle haft rätt att låta förlusterna rulla framåt eller bakåt under liknande förhållanden.

Artikel 14c

1. En gränsöverskridande ombildning ska inte i sig leda till beskattning av inkomst, vinst eller kapitalvinst hos delägarna i det företag som genomgår en gränsöverskridande ombildning.

2. Punkt 1 ska inte hindra medlemsstaterna från att beskatta den vinst som uppstår vid en senare överföring av de värdepapper som motsvarar kapitalet i det företag som genomgår en gränsöverskridande ombildning.”.

- 5) Bilaga I till direktiv 2009/133/EG ska ändras i enlighet med bilaga II till det här direktivet.

Artikel 3

Ändring av direktiv 2011/96/EU

Direktiv 2011/96/EU ska ändras på följande sätt:

- 1) Titeln ska ersättas med följande:

”Rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem, vad gäller beskattning av olika former av vinstutdelning och annan överföring av vinst mellan bolag i olika medlemsstater”.

- 2) I artikel 1 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Varje medlemsstat ska tillämpa detta direktiv

- a) på utdelning av bolag i medlemsstaten av vinst från utdelande bolag i andra medlemsstater,
- b) på utdelning av bolag i medlemsstaten till bolag i andra medlemsstater i förhållande till vilka de är utdelande bolag,
- c) på utdelning från fasta driftsställen, belägna i medlemsstaten men knutna till bolag i andra medlemsstater, av vinst från utdelande bolag i en annan medlemsstat än den där det fasta driftsstället är beläget,
- d) på utdelning av bolag i medlemsstaten till fasta driftsställen i andra medlemsstater av vinst från bolag i den egna medlemsstaten i förhållande till vilka de är utdelande bolag.”.

- 3) I artikel 2 led a ska följande stycke läggas till:

”Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 2a för att ändra bilaga I till detta direktiv i syfte att uppdatera den förteckning över associationsformer som avses i första stycket led i, om någon medlemsstat meddelar

att en ny associationsform införts enligt dess nationella lagstiftning, eller för att ta in en ny associationsform som införts i unionslagstiftningen.”.

- 4) Följande ska införas som artikel 2a och 2b:

”Artikel 2a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2 ges till kommissionen tills vidare från och med [*den dag då detta direktiv träder i kraft*].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska rådet delges denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 2 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

Artikel 2b

Information till Europaparlamentet

Kommissionen ska informera Europaparlamentet om antagandet av delegerade akter, eventuella invändningar mot dem och eventuellt återkallande av de från rådet delegerade befogenheterna.”.

- 5) Artikel 3 ska utgå.

- 6) I artikel 4 ska punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

”1. Då ett mottagande bolag eller ett fast driftställe till detta i kraft av det mottagande bolagets förbindelse med ett utdelande bolag tar emot vinstutdelning från detta annat än i samband med att det utdelande bolaget träder i likvidation, ska den medlemsstat där det mottagande bolaget är beläget och den medlemsstat där det fasta driftstället är beläget antingen

a) avstå från att beskatta sådan vinstutdelning, till den del sådan vinstutdelning inte är avdragsgill i det utdelande bolaget, och beskatta sådan vinstutdelning till den del sådan vinstutdelning är avdragsgill i det utdelande bolaget, eller

b) beskatta den men medge det mottagande bolaget och det fasta driftstället rätt att från den skatt de har att betala avräkna sådan på

vinstutdelningen belöpande bolagsskatt som har erlagts av det utdelande bolaget och av eventuella underliggande utdelande bolag, under förutsättning att varje bolag och dess underliggande utdelande bolag på varje nivå omfattas av definitionerna i artikel 2 och uppfyller kraven enligt artikel 3, upp till beloppet för den motsvarande skatt som ska betalas.

Denna punkt hindrar inte tillämpningen av nationella åtgärder mot missbruk som syftar till att förhindra undandragande från förmögenhetsskatt eller inkomstskatt med hjälp av holdingbolag.

2. Inget i detta direktiv ska hindra den medlemsstat där det mottagande bolaget är beläget från att betrakta ett utdelande bolag som skattemässigt transparent på grundval av den medlemsstatens bedömning av den rättsliga karaktär som det utdelande bolaget har som en följd av den lag enligt vilken bolaget bildades och därför från att beskatta det mottagande bolaget för dess andel av dess utdelande bolags vinst allteftersom sådan vinst uppkommer. I detta fall ska den medlemsstat där det mottagande bolaget är beläget avstå från att beskatta utdelning från det utdelande bolaget.

Den medlemsstat där det mottagande bolaget är beläget ska, när den bedömer det mottagande bolagets andel av dess utdelande bolags vinst allteftersom sådan vinst uppkommer, antingen undanta denna vinst från beskattning eller medge det mottagande bolaget rätt att från den skatt det har att betala avräkna den del av bolagsskatten som avser det mottagande bolagets andel av vinsten och som erlagts av det utdelande bolaget och av eventuella underliggande utdelande bolag, under förutsättning att varje bolag och dess underliggande utdelande bolag på varje nivå omfattas av definitionerna i artikel 2 och uppfyller kraven enligt artikel 3, upp till beloppet för den motsvarande skatt som ska betalas.

3. Om ett mottagande bolag innehar minst 10 % av kapitalet eller rösträtterna i ett företag i en annan medlemsstat ska varje medlemsstat vara bibehållen rätten att föreskriva att eventuella kostnader som avser innehavet och eventuella förluster till följd av vinstutdelningen från det utdelande bolaget inte får dras av från den beskattningsbara vinsten i det mottagande företaget.

Om de förvaltningskostnader som avser innehavet i ett sådant fall fastställs schablonmässigt får detta belopp inte överstiga 5 % av den vinst som utdelats av det utdelande bolaget.”.

7) Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

1. Vinstutdelning från ett utdelande bolag till mottagande bolag ska vara befriad från källskatt.

2. Med undantag från artikel 2 a i och iii ska punkt 1 även tillämpas när det mottagande bolaget är ett pensionsinstitut.

Vid tillämpningen av första stycket avses med *pensionsinstitut* något av följande:

- a) tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341*, eller
- b) ett institut som förvaltar pensionsplaner som betraktas som en del av sociala trygghetssystem och som omfattas av Europaparlamentets och rådets

förordning (EG) nr 883/2004** och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 987/2009*** samt alla rättssubjekt som har inrättats i syfte att investera i sådana planer.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354 23.12.2016, s. 37, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj>).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2004/883/oj>).

*** Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/987/oj>)

8) Följande ska införas som artikel 5a, 5b och 5c:

”Artikel 5a

Vid tillämpningen av artikel 5 ska medlemsstaterna inte kräva några förhandstillstånd eller ålägga några administrativa förfaranden för att kontrollera om kraven i artiklarna 2 och 3 var fullgjorda när vinstutdelningen gjordes.

Artikel 5b

1. Om det utdelande bolaget har hållit inne källskatt som ska undantas enligt artikel 5, får krav ställas på återbetalning av denna källskatt. En ansökan om återbetalning måste lämnas in inom den fastställda perioden. Perioden får inte understiga två år räknat från och med den dag då vinstutdelningen betalades.

2. Den medlemsstat där det utdelande bolaget är beläget ska återbetala den överskjutande innehållna källskatten inom ett år efter det att en ansökan och sådana upplysningar till stöd för denna som den rimligen kan begära vederbörligen mottagits. Om den innehållna källskatten inte har återbetalats inom denna period, har det mottagande bolaget vid det berörda årets utgång rätt till ränta på den skatt som ska återbetalas motsvarande den nationella räntesats som är tillämplig i jämförbara fall enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat där det utdelande bolaget är beläget.

Artikel 5c

Vid tillämpningen av artikel 5 och med undantag från 5a och 5b ska medlemsstaterna säkerställa att befrielse från källskatt beviljas i enlighet med förfarandena i rådets direktiv (EU) 2025/50* i de ärenden som omfattas av det direktivets tillämpningsområde.

*Rådets direktiv (EU) 2025/50 av den 10 december 2024 om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt (EUT L, 2025/50, 10.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj>)

- 9) Artikel 6 ska ersättas med följande:
”Ett mottagande bolags medlemsstat får inte ta ut källskatt på vinst som bolaget uppbär från ett utdelande bolag.”
- 10) I artikel 7 ska punkt 1 ersättas med följande:
”1. Termen *källskatt* så som den används i detta direktiv ska inte omfatta den förskottsbetalning av bolagsskatt som görs till den medlemsstat där det utdelande bolaget är beläget i samband med utdelning till det mottagande bolaget.”.
- 11) Bilaga I till direktiv 2011/96/EU ska ändras i enlighet med bilaga III till det här direktivet.

Artikel 4
Ändring av direktiv (EU) 2016/1164

Direktiv (EU) 2016/1164 ska ändras på följande sätt:

- 1) Titeln ska ersättas med följande:
”Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion”.
- 2) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:
- a) Följande punkter ska införas som punkt -1, -1a och -1b före punkt 1:
- ”-1. *stödberättigande utgifter*: investeringar i anläggningar, maskiner och andra materiella anläggningstillgångar, netto efter avdrag för mervärdesskatt, som uppkommer för skattebetalaren eller för dennes räkning respektive används direkt i dennes affärsverksamhet i syfte att antingen
- a) bedriva forskning och utveckling, eller
- b) tillhandahålla anläggningar för att bedriva forsknings- och utveckling.
- 1a. Med *forskning och utveckling* avses något av följande:
- a) *grundforskning*: experimentellt eller teoretiskt arbete som i första hand syftar till att förvärva ny kunskap om de grundläggande orsakerna till fenomen och iakttagbara fakta, och som inte syftar till någon direkt kommersiell tillämpning eller användning.
- b) *tillämpad forskning*: oberoende undersökningar som genomförs för att samla in ny kunskap, men som främst inriktas mot ett särskilt, praktiskt mål eller syfte.
- c) *experimentell utveckling*: systematiskt arbete med grundval i kunskaper inhämtade genom forskning och praktisk erfarenhet i syfte att öka kunskaperna och inrikta dem på att ta fram nya produkter och processer eller förbättra befintliga produkter eller processer.
- 1b. *avyttringsvärde*:
- a) i samband med försäljning till minst marknadsvärdet av tillgångar för vilka stödberättigande utgifter uppkommit, nettointäkterna från försäljningen,

b) i samband med rivning eller förstörelse av sådana tillgångar, nettovärdet för kvarstoden tillsammans med eventuella försäkringsersättningar eller kapitalersättningar,

c) i alla andra fall där den skattskyldige upphör att äga sådana tillgångar, marknadsvärdet.”.

b) I punkt 4 tredje stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Om mismatchningen har uppstått enligt punkt 9 första stycket b, c, d, e eller g eller om en justering krävs enligt artikel 9a ska definitionen av närstående företag ändras så att kravet på 25 procent ersätts med ett krav på 50 procent.”.

c) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

1) Inledningen ska ersättas med följande:

”Med *finansiellt företag* avses någon av följande enheter eller fasta driftställen till dessa enheter i en eller flera medlemsstater:”.

2) Led a ska ersättas med följande:

”a) Ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013*

*Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>). ”.

3) Följande ska införas som led aa, ab och ac:

”aa) Ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU*.

ab) En förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionen i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU**.

ac) Ett förvaltningsbolag för fondföretag enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG***.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

**Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/61/oj>).

*** Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag

för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/65/oj>)

- 4) Led d ska ersättas med följande:

”d) Ett tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2016/2341*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj>).

- 5) Led f ska utgå.

- 6) Led g, h och i ska ersättas med följande:

”g) Ett fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG.

h) En central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012*.

i) En värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014**.

*Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj>).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

- 7) Följande ska läggas till som led j-o:

”j) Ett specialföretag för försäkring eller återförsäkring med auktorisation i den mening som avses i artikel 211 i direktiv 2009/138/EG.

k) Ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013, ett försäkringsholdingbolag enligt definitionen i artikel 212.1 f i direktiv 2009/138/EG eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG* och som ingår i en försäkringskoncern som är föremål för grupp-tillsyn i enlighet med artikel 213 i direktiv 2009/138/EG och som inte undantagits från grupp-tillsyn i enlighet med artikel 214.2 i det direktivet.

l) Ett betalningsinstitut enligt definitionen i artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366**.

m) Ett institut för elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG***.

n) En leverantör av gräsrotsfinansieringstjänster enligt definitionen i artikel 2.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1503****.

o) En leverantör av kryptotillgångstjänster enligt definitionen i artikel 3.1.15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114*****.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/87/oj>).

** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

*** Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj>).

**** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1503 av den 7 oktober 2020 om europeiska leverantörer av gräsrotsfinansieringstjänster för företag och om ändring av förordning (EU) 2017/1129 och direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L 347, 20.10.2020, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1503/oj>).

***** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 av den 31 maj 2023 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>).

3) Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Minsta harmoniseringsnivå och minsta skyddsnivå

1. Medlemsstaterna får besluta att behålla eller anta alternativa inhemska åtgärder istället för att införa de som fastställs i kapitel Ia om de kan påvisa att sådana inhemska åtgärder behandlar stödberättigande utgifter förmånligare än bestämmelserna i kapitel Ia.
2. Kapitel II hindrar inte tillämpningen av nationella bestämmelser eller avtalsgrundade bestämmelser som syftar till att säkerställa en högre skyddsnivå för inhemska bolagsskattobaser.”.

- 4) Följande ska införas som kapitel Ia:

”KAPITEL Ia FORSKNING OCH UTVECKLING

Artikel 3a

Avdrag för forskning och utveckling

1. Skattebetalare ska ha rätt till ett avdrag för forskning och utveckling (*avdraget*) för stödberättigande utgifter. De får göra avdraget från sin skattebas.
2. Avdraget ska uppgå till samma belopp som de stödberättigande utgifterna.
3. Om ett avyttringsvärde uppkommer avseende sådana utgifter ska avdragsbeloppet, med undantag från det som sägs i punkt 2, begränsas till det belopp med vilket utgifterna överskjuter avyttringsvärdet.
4. Avdraget ska göras under den beskattningsperiod då de stödberättigande utgifterna uppkom, eller under någon av de fyra påföljande beskattningsperioderna.
5. Inget avdrag får göras efter utgången av den fjärde beskattningsperioden efter den beskattningsperiod då de stödberättigande utgifterna uppkom.

Artikel 3b

Ej stödberättigande utgifter

1. Stödberättigande utgifter ska inte omfatta utgifter som uppkommit för förvärv av
 - a) mark eller markrättigheter, utom om utgifterna avser
 - i) en byggnad eller struktur som redan fanns uppförd på marken,
 - ii) äganderätten till en sådan byggnad eller struktur, eller
 - iii) anläggningar eller maskiner som utgör en del av en sådan byggnad eller struktur,
 - b) en bostad.
2. Med undantag från punkt 1 b ska utgifter för byggnader som inbegriper en bostad behandlas som stödberättigande utgifter om båda av de två följande villkoren är uppfyllda:
 - a) de delar av byggnaden som inte utgör bostad används för forskning och utveckling, och
 - b) högst 20 % av utgifterna för byggnaden kan hänföras till bostaden.

Om villkoren i punkt 1 är uppfyllda ska utgifterna för hela byggnaden behandlas som stödberättigande utgifter.

Om villkoret i punkt 1 a är uppfyllt men villkoret i punkt 1 b inte är uppfyllt ska bara den andel av utgifterna som avser den del av byggnaden som används för forskning och utveckling behandlas som stödberättigande utgifter.

Minimiperiod för stödberättigande utgifter samt balansavgifter

1. Stödberättigande utgifter som dras av ska till sin helhet och enbart användas för forskning och utveckling under en kontinuerlig period på minst tre år. Treårsperioden ska inledas senast ett år efter utgången av den beskattningsperiod för vilken avdrag först gjorts.

2. Om villkoret i punkt 1 inte är uppfyllt ska avdraget inte beviljas eller, om det redan beviljats, dras tillbaka och avdragsbeloppet inkluderas i skattebasen för den beskattningsperiod under vilken villkoret inte längre var uppfyllt.

Första stycket ska inte gälla om villkoret inte är uppfyllt på grund av force majeure eller orsaker som rimligen låg utanför skattebetalarens kontroll.

3. Om skattebetalaren överlåter, river eller på annat sätt avyttrar tillgångar med koppling till stödberättigande utgifter för vilka denne har gjort avdrag, ska tillgångarnas avyttringsvärde beaktas i skattebasen.

Om avyttringsvärdet är högre än en utnyttjad rätt till avdrag ska detta ge upphov till en balansavgift.

Balansavgiften ska räknas in i skattebetalarens beskattningsbara inkomst för den beskattningsperiod då avyttringen sker och ska vara det lägre av följande belopp:

- a) det belopp med vilket avyttringsvärdet överskjuter eventuella utnyttjade avdrag, eller
- b) de utnyttjade avdragen.”.

5) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Överskjutande lånekostnader ska vara avdragsgilla under den beskattningsperiod då de uppkommer men endast med ett belopp som motsvarar 30 procent av den skattskyldiges vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA).”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”EBITDA ska beräknas att man till de bolagsskattepliktiga inkomsterna i den skattskyldiges medlemsstat lägger tillbaka de skattejusterade beloppen för överskjutande lånekostnader och de skattejusterade beloppen för av- och nedskrivningar samt beloppet för stödberättigande utgifter som dragits av från skattebasen i enlighet med kapitel Ia eller nationella bestämmelser som beviljar högre skatteavdrag för sådana stödberättigande utgifter. Inkomstbelopp som inte ska tas upp till beskattning ska inte tas med i den skattskyldiges EBITDA.”.

c) Följande ska införas som punkt 2a:

”2a. Medlemsstaterna får från tillämpningsområdet för punkt 1 undanta överskjutande lånekostnader som uppkommit till följd av lågrisklån från tredjepart.

Vid tillämpningen av första stycket ska med *lågrisklån från tredjepart* avses lån som

- a) inte ges av ett närstående företag eller ett fast driftställe eller en enhet som ingår i samma koncern för affärsredovisningsändamål ,
- b) uteslutande används för att finansiera en upplånande enhets egen verksamhet och ingen del av finansieringen går till närstående företag, fasta driftställen eller enheter som ingår i samma koncern för affärsredovisningsändamål.

Vid tillämpningen av villkoret i led b får ett lån inte direkt eller indirekt användas för att finansiera kapitaltillskott eller andra bidrag till eget kapital som finansierar ett närstående företag, ett fast driftställe eller en enhet i samma koncern för affärsredovisningsändamål.

Vid tillämpningen av första stycket ska alla inkomster från lågrisklån från tredjepart undantas från den skattskyldiges EBITDA, och inga undantagna överskjutande lånekostnader får inkluderas i koncernens överskjutande lånekostnader i förhållande till en tredje part som avses i punkt 5 b.”.

- d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”Med undantag från punkt 1 ska skattebetalaren ha rätt att göra avdrag med 3 000 000 euro för överskjutande lånekostnader.

Beloppet i det första stycket ska justeras varje år enligt följande formel:

$$I_y = I_{y-1} \times \frac{HICP_{y-1}}{HICP_{y-2}}$$

där

I_y är det indexerade belopp som är tillämpligt från och med den 1 juli kalenderår y till och med den 30 juni kalenderår y+1,

I_{y-1} är det indexerade belopp som är tillämpligt från och med den 1 juli kalenderår y-1 till och med den 30 juni kalenderår y,

$HICP_{y-1}$ är det årliga genomsnittliga harmoniserade konsumentprisindexet för unionen (EU27) för kalenderår y-1, offentliggjort av Eurostat, och

$HICP_{y-2}$ är det årliga genomsnittliga harmoniserade konsumentprisindexet för unionen för kalenderår y-2, offentliggjort av Eurostat.

Det belopp som blir resultatet ska avrundas till närmaste tiotusental euro.

Vid tillämpningen av punkt 1 andra stycket ska 3 000 000 euro anses gälla hela koncernen.”.

- e) Följande ska införas som punkt 3a:

”3a. Med undantag från punkt 1 ska skattebetalaren ha rätt att göra avdrag för alla lånekostnader som uppkommit under en beskattningsperiod om skattebetalaren kan påvisa att dennes EBITDA under den ifrågavarande beskattningsperioden minskat med minst 50 procent jämfört med dennes EBITDA under den omedelbart föregående beskattningsperioden.

Undantaget i första stycket ska enbart tillämpas under den beskattningsperiod då minskningen i EBITDA skett.”.

- f) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna får från tillämpningsområdet för punkt 1 undanta överskjutande lånekostnader som uppkommit till följd av

- a) lån som avtalats före den 17 juni 2016, men undantaget får inte utvidgas till några efterföljande ändringar av sådana lån,
- b) lån som används för att finansiera långfristiga allmännyttiga projekt där projektansvariga, lånekostnader, tillgångar och inkomster finns i unionen.

Vid tillämpningen av första stycket led b avses med långfristigt allmännyttigt projekt ett projekt som ska tillhandahålla, uppgradera, driva eller upprätthålla en storskalig tillgång som en medlemsstat anser vara i det allmännas intresse.

Vid tillämpningen av första stycket led b ska alla inkomster från långfristiga allmännyttiga projekt undantas från den skattskyldiges EBITDA, och inga undantagna överskjutande lånekostnader får inkluderas i koncernens överskjutande lånekostnader i förhållande till en tredje part som avses i punkt 5 b.”.

- g) Följande ska införas som punkt 4a:

”4a. Medlemsstaterna ska inte tillämpa punkt 1 på överskjutande lånekostnader för lån till försvarsprodukter eller andra produkter för försvarsändamål vilka tillhör någon av de kategorier som anges i artikel 1 led a och b i rådets förordning (EU) 2025/1106* om skattebetalaren, lånekostnaderna, tillgångarna och inkomsterna samtliga befinner sig inom unionen.

Vid tillämpningen av första stycket avses med

- a) *försvarsprodukter*: varor, tjänster och byggentreprenader som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG**, såsom detta anges i artikel 2 i det direktivet,
- b) *andra produkter för försvarsändamål*: andra varor, tjänster och byggentreprenader än de som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2009/81/EG, såsom detta anges i artikel 2 i det direktivet, som är nödvändiga för eller avsedda för försvarsändamål och särskilt avsedda för militär användning.

Vid tillämpningen av första stycket ska alla inkomster från försvarsprodukter eller andra produkter för försvarsändamål i områden med kritisk förmåga undantas från den skattskyldiges EBITDA, och inga undantagna överskjutande lånekostnader får inkluderas i koncernens överskjutande lånekostnader i förhållande till en sådan tredje part som avses i punkt 5 b.

Det första stycket ska tillämpas endast på lån som upptagits under de fem första beskattningsperioderna efter den 1 januari 2029.

* Rådets förordning (EU) 2025/1106 av den 27 maj 2025 om inrättande av instrumentet säkerhetsaktion för Europa (Safe) genom förstärkning av den europeiska försvarsindustrin(EUT L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj>).

** Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för

byggentreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj>).

- h) I punkt 5 ska inledningen ersättas med följande:

”Om den skattskyldige ingår i en koncern för affärsredovisningsändamål ska denne ha rätt att antingen:”.
 - i) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:
 - 1) Inledningen ska ersättas med följande:

”Den skattskyldiges medlemsstat får anta bestämmelser som innebär att man antingen:”.
 - 2) Led a ska ersättas med följande:

”a) utan tidsbegränsning låter överskjutande lånekostnader som inte kan dras av under innevarande beskattningsperiod enligt punkterna 1–5 rulla framåt, eller”.
 - 3) Led b ska utgå.
 - 4) Följande stycke ska läggas till:

”Den skattskyldiges medlemsstat får även anta bestämmelser som innebär att man under högst tre år låter överskjutande lånekostnader som inte kan dras av under innevarande beskattningsperiod enligt punkterna 1–5 rulla bakåt.”.
 - j) Följande ska läggas till som punkt 9:

”9. Vid tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna inte i sin nationella lagstiftning behålla eller införa bestämmelser om frågor som omfattas av denna artikels tillämpningsområde, om de antar bestämmelser som avviker från dem i den här artikeln.”.
- 6) I artikel 6 ska punkt 1 ersättas med följande:
- ”1. Vid beräkningen av skattskyldigheten ska en medlemsstat inte ta hänsyn till ett arrangemang eller en uppsättning arrangemang som har införts med det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena att få en skattefördel som motverkar målet eller syftet med tillämplig skatterätt och som inte är genuina med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter. Ett arrangemang kan bestå av mer än ett steg eller mer än en del.”.
- 7) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - 1) Led a ska ersättas med följande:

”a) en enhets ej utdelade inkomster eller det fasta driftställets inkomster som härrör från kategorierna

 - i) räntor eller andra inkomster som genereras av finansiella tillgångar,
 - ii) royalties eller andra inkomster som genereras av immateriella rättigheter,

- iii) utdelningar och inkomster från avyttring av aktier,
- iv) inkomster från finansiell leasing,
- v) inkomster från försäkrings- och bankverksamhet och annan finansiell verksamhet,
- vi) inkomster från faktureringsföretag som får försäljnings- och tjänsteintäkter från varor och tjänster som köpts från och sålts till närstående företag och som inte tillför något eller litet ekonomiskt mervärde.

Detta led ska inte tillämpas om det kontrollerade utländska bolaget bedriver verklig ekonomisk verksamhet som stöds av personal, utrustning, tillgångar och lokaler, vilket visas av relevanta fakta och omständigheter.

Om det kontrollerade utländska bolaget har skattemässig hemvist eller är beläget i ett tredjeland som inte är part i EES-avtalet får medlemsstaterna besluta att avstå från att tillämpa andra stycket ovan.”.

2) Led b ska utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En medlemsstat ska inte behandla en enhet eller ett fast driftställe som ett sådant kontrollerat utländskt bolag som avses i punkt 1 om

- a) högst en tredjedel av de intäkter som tillfaller enheten eller det fasta driftstället ingår i någon av de kategorier som anges i punkt 2 a, eller
- b) enheten är ett finansiellt företag och högst en tredjedel av enhetens intäkter från de kategorier som anges i punkt 2 a kommer från transaktioner med skattebetalaren eller dennes närstående företag.”.

c) Punkt 4 ska utgå.

d) Följande ska läggas till som punkterna 5, 6, 7 och 8:

”5. Inom ramen för denna artikel tillämpas följande definitioner:

- *multinationell koncern*: en koncern enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv (EU) 2022/2523.
- *storskalig nationell koncern*: en koncern enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv (EU) 2022/2523.
- *yttre moderenhet*: en enhet enligt definitionen i artikel 3.14 i direktiv (EU) 2022/2523.
- *en rättsordning som tillämpar ett kvalificerat side-by-sidesystem*: ett rättssystem som har denna status enligt OECD:s ”Central Record for purposes of the Global Minimum Tax” enligt avtalet mellan OECD/G20 om ”Inclusive Framework on a Side-by-Side Package” av den 5 januari 2026.
- *kvalificerad nationell tilläggsskatt*: skatt i den mening som avses i artikel 3.28 i direktiv (EU) 2022/2523.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att punkterna 1, 2 och 3 inte tillämpas om skattebetalaren

a) ingår i en liten eller medelstor koncern i den mening som avses i artikel 3.5 och 3.6 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2013/34*,

b) inte ingår i en koncern och är ett sådant mikroföretag, litet företag eller medelstort företag som avses i artikel 3.1, 3.2 och 3.3 i direktiv (EU) 2013/34, eller

c) ingår i en storskalig nationell koncern som för beskattningsperioden i fråga omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv (EU) 2022/2523* eller, vad gäller tredjelands rättssystem, OECD:s modellregler, om inte den storskaliga nationella koncernens yttersta moderenhet är belägen i ett land vars rättssystem tillämpar ett kvalificerat side-by-sidesystem under beskattningsperioden.

7. Utan hinder av punkt 6 c ska medlemsstaterna inte behandla en enhet eller ett fast driftställe som ett kontrollerat utländskt bolag om skattebetalaren direkt eller indirekt ägs av en yttersta moderenhet belägen i ett land vars rättssystem tillämpar ett kvalificerat side-by-sidesystem under beskattningsperioden, om båda dessa villkor är uppfyllda:

a) enheten eller det fasta driftstället omfattas av en kvalificerad nationell tilläggsskatt under beskattningsperioden, och

b) ingen återbetalning eller direkt eller indirekt ekonomisk fördel beviljas med avseende på denna skatt.

8. Vid tillämpningen av denna artikel ska medlemsstaterna inte i sin nationella lagstiftning behålla eller införa bestämmelser om frågor som omfattas av tillämpningsområdet för punkterna 5, 6 och 7, om de antar bestämmelser som avviker från dem i artikeln.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

** Rådets direktiv (EU) 2022/2523 av den 15 december 2022 om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella koncerner och storskaliga nationella koncerner i unionen (EUT L 328, 22.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>).

8) I artikel 8 ska punkt 2 utgå.

9) I artikel 9 ska punkt 3 utgå.

Artikel 5 **Ändring av direktiv (EU) 2017/1852**

Direktiv (EU) 2017/1852 ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 2.1 ska led d ersättas med följande:

”d) *berörd person*: en person, inklusive en enskild person, som har sin skatterättsliga hemvist i en medlemsstat och vars beskattning påverkas direkt av en tvistefråga. Om

mer än en persons beskattning påverkas direkt ska var och en av personerna betraktas som en berörd person.”.

2) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vilken berörd person som helst ska ha rätt att lämna in ett klagomål i ett tvistigt ärende för att begära tvistlösning. Klagomålet ska lämnas in inom tre år från mottagandet av den första underrättelsen om den åtgärd som leder till eller kommer att leda till en tvistefråga, oavsett om den berörda personen använder de rättsmedel som står till buds enligt den nationella rätten i någon av de berörda medlemsstaterna. Den berörda personen ska lämna in klagomålet med samma uppgifter till varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna och ska i klagomålet ange vilka övriga medlemsstater som berörs. Den berörda personen ska säkerställa att varje berörd medlemsstat tar emot klagomålet på åtminstone något av följande språk:

a) ett officiellt språk i medlemsstaten enligt nationell lagstiftning, eller

b) något annat språk som medlemsstaten godtar för ändamålet.”

Med undantag från punkt 1 ska varje berörd person, när tvistefrågan omfattar mer än en berörd person, ha rätt att lämna in klagomål endast till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där denne har sin hemvist.

Klagomålet ska under alla omständigheter lämnas in till varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna inom 30 kalenderdagar från den första ingivningen. Den sista ingivningen ska göras senast tre år från det första meddelandet som avses i första stycket.”.

b) I punkt 4 ska det sista stycket ersättas med följande:

”En berörd person som mottar en begäran i enlighet med punkt 3 f ska svara inom tre månader från mottagandet av begäran. En kopia av svaret ska sändas till de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater senast tre månader efter det att begäran mottagits.”.

c) I punkt 5 ska följande införas som andra stycket:

”Innan beslut fattas om huruvida klagomålet ska tas upp till behandling får de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna samråda för att få en bättre uppfattning om varandras ståndpunkter.”.

3) I artikel 4.3 ska följande stycke läggas till:

”Om alla behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna är eniga om att de inte kan nå en överenskommelse ska de snarast informera den berörda personen med angivande av de allmänna skälen till att ingen överenskommelse kunnat nås, utan att invänta att den tidsfrist som fastställs i punkt 1 löper ut.”.

4) I artikel 5 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Varje behörig myndighet i en berörd medlemsstat får besluta att avvisa klagomålet i något av följande fall:

a) Klagomålet innehåller inte de uppgifter som krävs enligt artikel 3.3 (inte heller de upplysningar som krävs enligt artikel 3.3 f och som inte inkommit inom den tidsfrist som anges i artikel 3.4).

- b) Det föreligger ingen tvistefråga.
- c) Klagomålet har inte lämnats in inom den treårsperiod som anges i artikel 3.1.
- d) Klagomålet har inte lämnats in inom den trettiodagarsperiod som anges i artikel 3.1.
- e) Klagomålet har inte lämnats in på något av de språk som krävs enligt artikel 3.1 i åtminstone en av medlemsstaterna.
- f) Klagomålet har inte lämnats in med samma uppgifter till varje behörig myndighet i de berörda medlemsstater på det sätt som anges i artikel 3.1.

Den behöriga myndigheten ska ge den berörda personen möjlighet att avhjälpa eventuella brister och komplettera klagomålet inom 30 dagar från mottagandet av klagomålet, och om så inte sker får klagomålet avvisas. Om ett klagomål avvisats får den berörda personen på nytt lämna in klagomålet om det nya klagomålet lämnas in inom den treårsperiod som avses i artikel 3.1. När den behöriga myndigheten underrättar den berörda personen om att ärendet avvisats i enlighet med artikel 3.5 ska den behöriga myndigheten ange de allmänna skälen för avvisandet.”.

- 5) I artikel 8.5 ska följande läggas till som stycke tre:
 ”De behöriga myndigheterna ska göra eventuella invändningar mot oberoende personer innan alla behöriga myndigheter godkännt det slutliga beslutet i enlighet med artikel 15.1. Eventuella invändningar som görs efter den tidpunkten ska inte ha någon verkan på det slutliga beslut som godkännts.”.
- 6) I artikel 10 ska punkt 1 ersättas med följande:
 ”1. De behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna får komma överens om att inrätta en kommitté för alternativ tvistlösning (en *tvistlösningskommitté*) i stället för den rådgivande kommittén för att besluta om huruvida klagomålet ska behandlas i enlighet med artikel 6 eller för att avge ett yttrande om hur tvistefrågan ska lösas i enlighet med artikel 14. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får även komma överens om att inrätta en kommitté för alternativ tvistlösning i form av en kommitté som är permanent (en *ständig kommitté*).”.
- 7) I artikel 11.2 andra stycket ska led e ersättas med följande:
 ”e) Den rådgivande kommitténs eller tvistlösningskommitténs sammansättning (inbegripet antal ledamöter och deras namn, samt för oberoende personer närmare uppgifter om deras behörighet och kvalifikationer samt ledamöternas eventuella intressekonflikter).”.
- 8) I artikel 16 ska punkt 5 ersättas med följande:
 ”5. Andra eventuellt pågående förfaranden enligt förfarandet för ömsesidig överenskommelse eller tvistlösningsförfarande enligt ett avtal eller en konvention som tolkas eller tillämpas i förhållande till den relevanta tvistefrågan ska förklaras vilande om ett klagomål inlämnas i enlighet med artikel 3, från och med den dag då klagomålet först mottas av någon av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter. Vilandeförklaringen ska upphöra att gälla den dag klagomålet avvisas av alla behöriga myndigheter eller den rådgivande kommittén eller när den berörda personen beslutar att dra tillbaka klagomålet. Om klagomålet godtas av alla behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna ska övriga förfaranden avslutas med omedelbar verkan.”.

- 9) Artikel 17 ska ändras på följande sätt:
- a) I första stycket ska den andra meningen ersättas med följande:
”Den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i alla övriga berörda medlemsstater samtidigt och inom två månader efter mottagandet av sådana meddelanden och ska överlämna en kopia av klagomålet och relevanta upplysningar som inkommit från den berörda personen.”.
 - b) Följande ska läggas till som stycke tre:
”En sådan berörd person som avses i första stycket led b och som åberopar undantaget i det stycket ska tydligt ange detta i klagomålet.”.
- 10) Följande ska införas som artikel 19a:

”Artikel 19a

Rådets genomförandeakter

1. Med utgångspunkt i ett förslag från kommissionen får rådet anta genomförandeakter som fastställer kompletterande tekniska eller förfarandemässiga bestämmelser som behövs för en enhetlig och konsekvent tillämpning av de förfaranden som föreskrivs i det här direktivet, i synnerhet med avseende på följande:
- a) Det skede i klagomålsförfarandet som avses i artiklarna 3 och 5.
 - b) Det förfarande för ömsesidig överenskommelse som avses i artikel 4.
 - c) Den tvistlösningsetapp som avses i artikel 6, inklusive bestämmelserna om arbetet i den rådgivande kommitté och den tvistlösningskommitté som avses i artikel 10.
 - d) Samspelet mellan förfaranden enligt det här direktivet och förfaranden vid nationell domstol.”.
- 11) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Översyn

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2030 och därefter vart femte år undersöka och utvärdera hur detta direktiv fungerar, inbegripet om det finns behov av att ändra specifika bestämmelser, och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet.
2. Medlemsstaterna ska årligen förse kommissionen med relevant statistisk som avses i punkt 3 för utvärdering av detta direktiv i syfte att förbättra de tvistlösningsförfaranden för ömsesidig överenskommelse som avses i artikel 4.
3. Kommissionen ska i enlighet med det förfarandet i artikel 20.2 anta en genomförandeakt med en förteckning över den statistik som medlemsstaterna ska lämna årligen för utvärderingen av detta direktiv samt bestämmelser om hur dessa uppgifter ska vara utformade och överlämnas. Den statistik som insamlas i enlighet med den här artikeln ska offentliggöras på kommissionens webbplats i anonymiserad form.”.

Artikel 6
Ändring av direktiv (EU) 2025/50

Artikel 11 i direktiv (EU) 2025/50 ska ändras på följande sätt:

- 1) I punkt 2 ska led d ersättas med följande:

”d) Undantag från källskatten begärs, utom när sådana undantag följer av rådets direktiv 2003/49/EG* eller rådets direktiv 2011/96/EU**.

* Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 26.6.2003, s. 49, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/49/oj>).

** Rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EUT L 345, 29.12.2011, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/96/oj>).

- 2) I punkt 7 ska den andra meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får också behålla och tillämpa befintliga nationella system för direktnedsättning i de fall som avses i punkt 2 e i denna artikel, där kontroller utförs i syfte att säkerställa likabehandling mellan inhemska och gränsöverskridande situationer för att efterleva kapitel 2 och 4 i avdelning IV i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.”.

Artikel 7
Införlivande

- 1) Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2028 anta och offentliggöra bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2029.

Däremot ska medlemsstaterna tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för efterlevnaden av artikel 1.2 led b-h, artikel 1.3 c, artikel 1.5, artikel 3.2 och 3.5-3.10 från och med den 1 januari 2037 samt tillämpa de bestämmelser som är nödvändiga för efterlevnaden av artikel 4.5 d från och med den 1 januari 2032.

När en medlemsstat antar sådana bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

- 2) Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 8
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande